శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము

నేడే కొనండి (ప్రథమ భాగము) పదేపదే చదవండి.

శ్రీ "మ.—" చే వంగభాషలో విరచితమైన మూలగ్రంథమునుండి అనూదితము. నవభారత నిర్మాతయగు శ్రీ వివేకానందస్వామికి శ్రీరామకృష్ణపరమహంస గురుదేవుడు. ఆ పరమహంసదేవుని దివ్య వచనామృతమును శ్రీ "మ.—" ఆనంద తన్మయతతో తాను వినినది వినినట్లుగ ఐదు భాగములుగ గ్రంథస్థమొనర్చెను. అందు ప్రథమ భాగమిది.

ఆ అవతారమూర్తియొక్క వచనములు ఈ పుటలయందు మనస్సును పూర్తిగ ఆకట్టుకొనునట్లుగ అనువదింపబడినవి. వీనిలో పరిష్కరింపబడని తత్త్వవిషయిక సమస్య లేదు, తొలగింపబడని ఆధ్యాత్మిక సంశయము లేదు. వివరింపబడని ఆత్మవికాసక విషయము లేదు. ఆసక్తికరము. ఆధ్యాత్మికులకు ఒక వరప్రసాదము.

వెల : సాదా : రూ. 8-00

పుటలు : 240 + VIII ప్రథమ ముద్రణము కాలికో : రూ. 12-00

భారత దేశము

అనువాదకులు :

శ్రీ గడ్డం చెన్నప్పనాయుడు

భారత దేశమునుగూర్చి శ్రీ వివేకానంద స్వామి రచించిన కొన్ని వ్యాసముల కిది ఆంధ్రానువాదము. నవ్య భారతాభ్యుదయమున కిది ఎంతేని ఉపయుక్తమగు గ్రంథము.

పుటలు : 114 + IV వెల : రూ. 2-00

ద్వితీయముద్రణము.

భారతీయ మహిళ

అనువాదకులు :

ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాముల యుపన్యాసము లందును రచనలందును మహిళలను గూర్చిన ఘట్టములను క్రోడీకరించి అద్వైతాశ్రమమువారు ఒక చిన్న గ్రంథమును మైలాపూరు శ్రీరామకృష్ణమఠము వారు అంతకన్న చిన్న గ్రంథమును ఆంగ్లములో ప్రచురించియున్నారు. ఆ రెండును ఇందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నవి.

పుటలు : 100 + X వెల : రూ. 2-00

ఇట్లు వ్రాయుడు :

మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము 34 | 1977 - జూన్ : పింగళ - జ్యేష్ఠము | సంచిక 6

విషయ సూచిక

శ్రీ వివేకానంద జీవితచరిత్ర

(శ్రీ చిరంతనానందస్వామి ప్రణీతము)

ఇందు శ్రీ స్వాములవారి జీవితమున నింతకుపూర్వము గ్రంథస్థములుగాని ముఖ్య సంఘటనలెన్నియో శ్రీవారి సోదర శిష్యులవలన విని వ్రాయబడినవి. ఇది శ్రీ స్వాములవారి సంపూర్ణ చరిత్ర! నిర్దుష్టమైన భాష, అందమైన అచ్చు, ఆకర్షకమైన రూపము.

432 పుటలు వెల : రూ. 4-00

(పదవ కూర్పు)

శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర

రచయిత :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామివారు

శ్రీ రామకృష్ణభగవానుని సతీమణియు ఆదర్శమాతయు, యోగినియునగు మహనీయురాలి దివ్యచరిత్ర. ప్రతి స్త్రీయును పురుషుడును చదువవలసిన గ్రంథము. తియ్యని తెలుగు. పాలవంటి శైలి.

ఆఱవకూర్పు.

పుటలు : 246 వెల : రూ. 4-00

బాలల వివేకానందుడు

బెంగాలీ మూలము :

శ్రీ నిరామయానందస్వామి

అనువాదకులు :

శ్రీ కరణం రంగనాథరావు

జగద్విఖ్యాతుడైన వివేకానందస్వామి జీవితచరిత్ర బాలబాలికలకు సులభముగా అర్థమగునట్లు రచింపబడినది. స్వామివారి బాల్యవిశేషములు శ్రీ రామకృష్ణుల సాంగత్యము పాశ్చాత్యదేశములకు పయనము మాతృదేశమున వారి కార్యక్రమము మనోహరముగ సంగ్రహింపబడినది.

పుటలు : 80+viii వెల : రూ. 2-00

(రెండవ ముద్రణము)

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి

శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశ వాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, మనోహర కథా రూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చబడినది.

128 పుటలు వెల : రూ. 3-75

ఇటు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

బ్రహ్మానందబోధనలు

(ఆధ్యాత్మిక పరిప్రశ్నములు)

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

బ్రహ్మానందబోధనలు (శ్రీ బ్రహ్మానంద స్వామి జీవితోపదేశములు) అను గ్రంథము నుండి బ్రహ్మానందవాణి యను పేర ఇందు ఉపదేశములు మాత్రము సంగ్రహింపబడినవి. పాఠకుల సౌకర్యార్థము స్వామి సంగ్రహ చరిత్రయు చేర్చబడినది. స్వామి యుపదేశములు ఆధ్యాత్మికతత్త్వములను సాధనయందలి రహస్యములను అరటి పండొలిచి ఇచ్చినట్లు విశదీకరించును.

పుటలు: 272 + XXI వెల: రూ. 4-75

(ప్రథమ ముద్రణము)

భక్తియోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవారిందు విపులముగా ప్రదర్శించియున్నారు. మూల గ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(ఏడవ కూర్పు)

(121+4 పుటలు) వెల: రూ. 4-00

కర్మయోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగ తత్త్వమును అరటిపండొలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్ష సాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(అష్టమ ముద్రణము)

(146+8) పుటలు వెల: రూ. 4-00

గురూపదేశములు

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ గురుదేవుని మానసపుత్రుడనబరగిన శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి గురుముఖము నుండి వచ్చిన యుపదేశములను యథాతథముగ గ్రహించి వానియందు ముఖ్యములగు వానిని సంగ్రహించి యాంగ్లమున రచించిరి. వాని యనువాదమే ఈ గ్రంథము. ఇందు గృహస్థులకు సాధకులకు వలయు సూక్తులెన్నియో వివరింపబడియున్నవి.

పుటలు: 168 వెల: రూ. 2-00

తొమ్మిదవ ముద్రణము

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

PRABUDDHA BHARATA or AWAKENED INDIA

A Monthly Organ of the Ramakrishna Order

Started by: SWAMI VIVEKANANDA in 1896

Conducted by the monks of the Ramakrishna Order at Advaita Ashrama, Mayavathi. Pithoragarh, Himalayas, it is dedicated to the propagation of Universal Religion, Comparative Philosophy, Education, Art and other topics of international interest.

The year begins from January. Subscribers are enlisted all through the year but with effect from **January** *or* **July**.

Annual Subscription: Rs. 10

Life Subscription (30 years)—India: Rs. 180

A Concession of 5% on Advaita Ashrama publications will be allowed to subscribers of Prabuddha Bharata. This will not be in addition to any other concession.

Manager:

PRABUDDHA BHARATA

5 Dehi Entally Road, Calcutta 700-014.

మనవి

1. శ్రీరామకృష్ణప్రభ సంపుటం ప్రతి ఏటా జనవరినుంచి ప్రారంభమౌతుంది. ఏమాసం నుండి అయినా చందాదారులు కావచ్చు.

2. చందాపైకం మనియార్డరు ద్వారాగాని క్రాస్డ్ పోస్టల్ ఆర్డర్, క్రాస్డ్ బాంకుడ్రాఫ్టుల ద్వారాగాని ('శ్రీరామకృష్ణ మఠము, మద్రాసు' అను పేరిట) పంపవచ్చును. మనియార్డరు కూపనులో అడ్రసు వివరాలు సరిగా వ్రాయాలి.

3. చందాదారులు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందాదారు సంఖ్యను ఉదాహరిస్తూ విలాసం స్పష్టంగా వ్రాయాలి.

4 మూడు నెలలకు మించిన అడ్రసు మార్పిడి ఆ ముందటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలియజేయాలి.

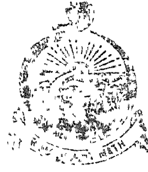
5. సంచిక సాధారణంగా నెల ఆఖరి వారంలో అందుతుంది. అందకపోతే మరుసటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలపాలి.

6. చందాదారులకు మా ప్రచురణలపై వెలలో 5% తగ్గింపు ఉంటుంది.

వివరాలకు:

మేనేజర్: శ్రీరామకృష్ణప్రభ, P. B. 635

మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

ఉత్తిష్ఠత జాగ్రత ప్రాప్యవరాన్నిబోధత.

శ్రీరామకృష్ణప్రభ

సంపుటము 34 | 1977 – జూన్ : : పింగళ – జ్యేష్ఠము సంచిక 6

ప్రార్థన

మధువాతా ఋతాయతే మధు క్షరన్తి సిన్ధవః
మాధ్వీర్న స్సన్త్వోషధీః ॥
మధునక్తముతోషసి మధుమత్పార్థివం రజః
మధు ద్యౌరస్తు నః పితా ॥
మధుమాన్నోవనస్పతి ర్మధుమాఁ అస్తు సూర్యః
మాధ్వీర్గావో భవన్తు నః ॥

వాయువులు సుఖముగా వీచునుగాక. నదులు మధురజలములను స్రవించునుగాక. ఓషధులు మాకు మధురములుగా ఉండునుగాక! రాత్రులు, దినములు, సంధ్యలు ప్రీతికరములగునుగాక! పృథివీపరాగము సుఖమును కలిగించునుగాక! తండ్రియైన ద్యులోకము మమ్ము అనుగ్రహించునుగాక! వృక్షగుల్మలతాదులు మాకు తియ్యనిఫలములను, సుగంధి పుష్పములను ఒసగునుగాక! సూర్యభగవానుడు సుఖకరుడగునుగాక! దిక్కులు మాకు అనుకూలములై ఉండునుగాక! —ఋగ్వేదసంహిత.

యజ్ఞేశాచ్యుత గోవింద మాధవానంత కేశవ
కృష్ణ విష్ణో హృషీకేశ వాసుదేవ నమోఽస్తుతే.

-విష్ణుపురాణము.

వివేకానందవాణి

ప్రపంచమంతయు మరణముదెసకే సాగుచున్నది. ప్రతిదీ మరణించునదే. మన అభివృద్ధి, మన అహంకారము, మన సంస్కరణములు, మన భోగములు, మన సంపద, మన జ్ఞానము: అన్నిటికీ గమ్యమొక్కటే – మరణము. ఏది తప్పినను అది తప్పదు. నగరములు పొడసూపును. అడుగంటును; సామ్రాజ్యములు మింటికెగయును, మంటకూలును; గ్రహమండలములు విచ్ఛిన్నములై, ధూళిపాలై, ఇతర మండల వాతావరణములో తేలియాడును. ఆదిమకాలమునుండియు కథ ఇట్లే నడచుచున్నది. మరణమే అన్నిటికిని అంతము. జీవితమునకు, సౌందర్యమునకు, సంపదకు, అధికారపదవికి, అన్నిటికి — సౌశీల్యమునకు కూడ – మరణమే అంతము. పుణ్యపురుషులు, పాపపురుషులు, ప్రభువులు, బిచ్చగాండ్రు: అందఱు మృతినొందువారే. సర్వము పయనించునది మరణము వైపునకే. కాని ప్రాణములపై ఎంతతీపి! ఎట్లో జీవమును అంటిపట్టుకొని ఉందుము. ఎందుకో, మనకే తెలియదు. ఆ పట్టు వదలుట మనకు అసాధ్యము. ఇదియే మాయ.

మానవుని ఆత్మను అతని ఇంద్రియములు బలాత్కారముగా బయటికి లాగుచున్నవి. సుఖము, ఆనందము లేనిచోట అతడు వానికై వెదకులాడుచున్నాడు. ఇది వెఱ్ఱి, ఇది నిరర్థకము, సుఖమిచటలేదు, అని యుగయుగములుగా మనము వినుచున్నాము, కాని ఆ పాఠము మన మనస్సులకెక్కదు. మంటలోనికి దుముకు రెక్కల పురుగులవలె మాటిమాటికి మన మీ ఇంద్రియభోగములలోనికి దుముకుచున్నాము. సంతుష్టి లభించును అను ఆశ నశింపదు, నూత్నోత్సాహముతో మరల మరల యత్నించుచుందుము. మాటి మాటికిట్లు మోసపోయి, జవసత్త్వములు ఉడిగి మరణింతుము. ఇదియే మాయ.

జగద్రహస్యములను తెలిసికోవలెనని మన వాంఛ. వానిని గూర్చిన విచారమెప్పటికిని మానజాలము. అవి తెలిసి తీఱుననుకొందుము. తెలియకపోవునని నమ్మనేరము. కాని కొన్ని అడుగులు సాగుటతోడనే, కాలము అను ఆద్యంతరహితమగు గోడ అడ్డు తగులును. అది దాట శక్యముకానిది. మఱికొన్ని అడుగులు సాగినచో, అనంతాకాశము అను మఱియొక గోడ ఎదుర్కొనును. అదియు దాట శక్యము కానిదే. ఇవంతయు కార్యకారణములు అను గోడలలోపల చిక్కుపడియుండును. వీనిని దాటి మనము పోజాలము. కాని ప్రయత్నములు మానము. మానుట మనకు తగముకాదు. ఇదియే మాయ.

తనబిడ్డ అత్యద్భుత ప్రతిభా సంపన్నుడై జన్మించెనని, అంత లోకోత్తరశిశు వెన్నడును పుట్టలేదని ప్రతి తల్లియు తలంచును. ఆమె ఆత్మ అంతయు ఆ బిడ్డయందే మగ్నమైయుండును. వాడు పెరిగి పెదవాడై, త్రాగుడు

మరగి, మృగప్రాయుడై ఆమెను హింసింప వచ్చును. కాని వాడు హింసించుకొలది ఆమె ప్రేమ అధికమగుచుండును. అది అస్వార్థమగు మాతృప్రేమ అని లోకము ప్రశంసించును. కాని నిజమునకు ఆమె ఆ జన్మదాసి. ఆదాస్యమునుండి తప్పించుకొనుట ఆమెకు అశక్యము. వేయిమాఱులాభారము నామె వదల్చుకొన గోరును, కాని అది అసాధ్యము. ఇందుకు కారణమేమి అని ఎప్పుడైన విచారించుకొన్నచో, ప్రేమ అను ఆశయమును కల్పించుకొని తృప్తినొందును. కాని నిజమునకది ప్రేమకాదు. ఆమెబుద్ధి నేదియో ఆవరించి లొంగదీసి కొనినది. ఎంత యత్నించినను దాని నామె విదిర్చివేయజాలదు. ఇదియే మాయ.

మృత్యుదేవత మన భూలోకమున రేయుంబవళ్ళు వికట తాండవమాడుచున్నది. కాని ఎప్పటికిని బ్రతికి యుందుమనియే మనము నమ్ముకొని యుందుము. "లోకమున అత్యంత విచిత్రమగు విషయమేది?" అని ధర్మరాజొక సారి ప్రశ్నింప బడెను. "అనుదినము జనులు మనచుట్టును మరణించు చున్నారు; కాని తాము మరణింపమని జనులు తలంచు చుందురు" అని ఆయన బదులుచెప్పెను. ఇదియే మాయ.

అన్నిటికిని కాలము తీఱును. కాల మన్నిటిని శిక్షించును. ఏదియు దానిని ప్రతిఘటింప జాలదు. పుణ్యాత్ములను, పాపాత్ములను, భూపులను, కాపులను, సురూపులను, కురూపులను; అందఱిని అది మ్రింగివేయును. ఎవ్వరిని విడువదు. దానిదెసకే సర్వము పర్వులిడుచున్నది: మన జ్ఞానము, మన కళలు, మన శాస్త్రములు – సర్వమును. ఆ మహా ప్రవాహమును ఎవ్వరును అరికట్టజాలరు; ఒక క్షణమాత్రము ఆపలేరుకూడ. విషూచ్యాది క్రూర వ్యాధులు గ్రామములపైబడి జనులను చంపుచుండగా ఆ ఘోరదృశ్యమును చూడజాలని వారు త్రాగుట, ఆవేశముతో చిందులు త్రొక్కుట, ఇత్యాదులచే స్మృతితప్పి మొద్దువాఱి పోవునట్లు, మనమును సర్వ విధములగు ఇంద్రియ భోగములలో బడి ఈ అనివార్య వినాశ కారియగు కాలమును మఱవజూతుము. ఇదియే మాయ.

తనకు మాయను చూపుమని నారదు డొకసారి శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థించెను. కొన్నాళ్ళపిదప శ్రీకృష్ణుడొక మెడారికిపోవుచు, నారదుని తనవెంట రమ్మనెను. కొన్ని మైళ్ళు నడిచిన పిదప "నాకు దప్పియగుచున్నది. కొంచెము నీరు తెమ్ము" అని నారదు నడిగెను. తెచ్చుటకతడు బయదేరెను.

చెంతనున్న యొక పల్లెకుపోయి నీటికొఱకొక యింటితలుపు తట్టెను. జగన్మోహనాంగియగు నొక యువతి తలుపు తెఱచెను. ఆమెను చూచుటతోడనే తన ప్రభువు దప్పిగొని నీటికై వేచియున్నమాటనే మఱచి, నారదు డా సుందరితో సల్లాపములాడుచు కూర్చుండెను. ఆ దినమంతయు తన ప్రభునియొద్దకు పోలేదు. మఱునాడుకూడ సరససల్లాపములందే కాలము గడపెను. ఈ ఇష్టాగోష్ఠులు సాగుకొలది వారికి పరస్పరము ప్రేమ అధికమై వివాహము చేసికొనిరి. బిడ్డలను గనిరి.

పండ్రెండేండ్లు గడచినవి. నారదుని మామ మరణించెను. ఆస్తిఅంతయు వారికి సంక్రమించెను. భార్య, బిడ్డలు, భూములు, పశువులు, మున్నగాగల సకల సంపదననుభవించుచు, నారదుడు మిక్కిలి సుఖజీవనము చేయుచున్నాననుకొనెను

ఇట్లుండగా చేరువనున్న యేఱు ఒకటి పొంగి మహాప్రవాహమై, గ్రామమును ముంచివైచెను. ఇండ్లు కూలినవి. ప్రవాహము మానవులను, పశువులను, కొట్టుకొనిపోయి ముంచివేసెను. నారదుడు ప్రాణములు దక్కించుకొనుటకై పాఱిపోవలసివచ్చెను. భార్య నొకచేత, ఇరువురు బిడ్డల నొకచేత పట్టుకొని, భుజముపై నొకబిడ్డ నెక్కించుకొని, అతడా మహాప్రవాహమును దాటుచుండెను.

కాని ఆ ప్రవాహపు ఉరవడి కాగక, పట్టు తప్పి, భుజముమీాది బిడ్డ జాఱిపడి కొట్టుకొనిపోయెను. నిరాశాగ్రస్తుడై నారదుడు విలపించెను. ఆ బిడ్డను కాపాడుకొనుయత్నములో నుండగా చేతనున్న బిడ్డలు జాఱిపోయిరి. చివరకు భార్యకూడ, యావచ్ఛక్తితో పట్టుకొని యున్నను, ఆగక ప్రవాహమువాత బడిపోయెను.

నారదుడు గట్టుపైపడి తీవ్ర శోకావేశ పరవశుడై ఏడ్చుచు, మొత్తుకొనుచుండెను. వెనుకనుండి మృదుస్వరమున "నారదా, ఏవీ నీళ్ళు? నీళ్ళు తెచ్చెదనని వెళ్ళితివి. నీ రాకకై నిరీక్షించుచున్నాను. అఱగంట దాటినది" అను మాటలు వినవచ్చెను. "అఱగంటయేనా?" అని నారదు డాశ్చర్యముతో పల్కెను. అతని మానసమున పండ్రెండేండ్లు గడచినవి. కాని ఆ చరిత్రమంతయు జరిగినది అఱగంటలోనే! ఇదియే మాయ.

ఈ మాయ ఏదో ఒక రూపమున మనల నందఱిని ఆవరించుకొని యున్నది. ఇది గ్రహించుటకు శక్యముకాని ఘోరస్థితి. ఎంత బోధించినను దీనిని నమ్మువారు అరుదు. అన్ని దేశములలోను ఇంతే. స్వానుభవముచేత కనుగొన్నగాని, మానవులది నమ్మజాలరు.

(శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి. సం. 4 నుండి)

భగవంతుని ప్రశాసనమువలననే భూమ్యాది సకలలోకములు తమ తమ పరిధులను అతిక్రమించక నిలిచియున్నవి. భగవంతుని శాసనమువలననే సూర్యచంద్రులు నియమిత దేశ కాలములందు ప్రకాశించుచున్నారు. భగవంతుని ఆజ్ఞవలననే హిమాలయాది పర్వతములనుండి ప్రవహించు నదులు కొన్ని పశ్చిమసముద్రమును చేరుచున్నవి. కొన్ని తూర్పుసముద్రమును చేరుచున్నవి. భగవంతుని శాసనమువలననే కాలచక్రము నియమముగా తిరుగుచున్నది. భగవంతుని శాసనమువలననే సాగరములు చెలియలికట్టను అతిక్రమించుటకు సాహసింపక యున్నవి. భగవంతుని శాసనమువలననే ఆయా కాలములందు ఆయా కర్తలకు చెందవలసిన ఆయా కర్మఫలములు నియతముగా చెందుచున్నవి.

సుమతీ! రాముడు నిర్వికారము సదా శుద్ధంబు బుద్ధంబు అచిం
త్యము అవాచ్యంబు అతులంబు అతీంద్రియము సత్తామాత్రమున్ స్వప్రకా
శము నిర్ద్వంద్వము నిర్వికల్పము అజమున్ సత్సంచిదానంద రూ
పము అమూర్తంబు అజరంబు కేవల పరబ్రహ్మంబు చింతింపగన్.

—శ్రీ సీతారామాంజనేయ సంవాదము.

కర్కటికకథ

(జ్ఞానవాసిష్ఠములోని ఒక కథాసంగ్రహము)

సూరి నాగమ్మ

కర్కటియను ఒక రాక్షసి కాటుకకొండతో మలచిన ప్రతిమయా? అన్నట్లు నల్లని వర్ణము గలదై భీకరాకారముతో హిమవత్పర్వత ఉత్తరభాగమందు నివసిస్తూ ఉండినది. అది మనుష్యులను భక్షించేది కావటంవల్ల ఆ యాహారం సంపాదించుకోవడం చాలా కష్టమయి దాని జఠరాగ్ని బడబాగ్నివలె ఎంతకూ తృప్తిపడలేదు. అందువల్ల అది ఒకనాడు చాలాపూరం విచారించి ‘‘ప్రజలందరినీ ఒక్కసారి మింగితే తృప్తి కలుగునేమో. అందుకు తగిన శక్తి తపస్సువల్లగాని కలుగదు’ అని నిశ్చయించుకున్నది.

అట్లు నిశ్చయించి ఎవరికీ ప్రవేశింపరాని ఒక పర్వతంమీదకుపోయి, ఒక్క కాలిమీదనే నిలిచి రాతిబొమ్మవలె చలనరహితయై వుండగా వేయేండ్లు గడచినవి. అప్పుడామెకు వరాలిచ్చేందుకై బ్రహ్మదేవు డక్కడకు వచ్చాడు. ఆమె మనస్సులోనే ఆ బ్రహ్మకు నమస్కరించి ‘‘నేను ఏవరం కోరితే నా ఆకలి తీరుతుంది?’’ అని ఆలోచించి నిర్ణయించుకొని ఆ బ్రహ్మదేవునితో ఇట్లాగన్నది. ‘‘ఓ బ్రహ్మదేవా! నేను బ్రతికివున్న ఒక సూదినికావలెను. ఈ వరంవల్ల సర్వజంతువుల హృదయాలలో ప్రవేశించి వాటిని చంపి ఆకలి తీర్చుకుంటాను. ఆకలి తీరటంకంటె సుఖం ఏమున్నది!’’ అని అంటూవుండగానే బ్రహ్మ ‘‘ఓ కర్కటీ! నీ తపస్సుకు మెచ్చితివి, నీ వడిగిన వరమిచ్చితిని. నీవు కేవలం సూచికవు (సూదివి) కావు. విషూచికవు. (ఇదియే కలరా.) శాస్త్రవిరుద్ధమైన ఆహారం తినేవారిని, దుర్మార్గానువర్తులనూ అపరిశుద్ధ ప్రదేశములందు నివసించువారినీ హింసింతువు. నాసికారంధ్రముల ద్వారా పీల్చబడి లోనికి ప్రవేశింతువు. వాతవ్యాధి రూపముగలదానవై యుందువు. సత్పురుషులైనవారు వాసిష్ఠమందు చెప్పివున్న మంత్రమును జపించినచో నీవు వారిని బాధింపక విడచిపొమ్ము’’ అని ఆజ్ఞాపించి బ్రహ్మదేవుడు అంతర్ధానమాయెను.

తత్క్షణమే ఆ కర్కటి క్రమంగా తగ్గి తగ్గి సన్నని సూదిఅయింది. కేవల వాతరూపం గలదియై ఎక్కువ స్థూలంగాగాని, కృశించిగాని వున్నవారి శరీరంలో వాయువుతో గలసి ప్రవేశించి విషూచికా వ్యాధిగా పరిణమించి హింసించుట కారంభించి అంతటా విహరించ సాగింది. అట్లా చాలాకాలం విహరించి ఆ రాక్షసి తాను చేసే ఆ పనిమీద విసుగు కలిగి, ‘ఛీ నేను చేసే పని ఎంత చెడ్డది! తెలిసి తెలిసి ఎందుకిలా చేశాను. పూర్వంవలె నాకు పెద్ద శరీరమూ లేదుగదా? దురాశవల్ల ఇంత అనర్థం కలిగింది, ఆశయొక్క ప్రభావం ఎంత చెడ్డది! ఛీ - ఇట్లవుండటం సరికాదు.’ అని నిశ్చయించి సంహారేచ్ఛవదలి తపస్సానరింప హిమవత్పర్వత శిఖరమునకేగి ఆ సూదిఅంత దేహంతోనే ఘోరమైన తపస్సుచేసింది. తన మనస్సును సర్వ విషయములనుండీ బలాత్కారంగా మరలించింది. ఏ ఆహారము తినకుండా పట్టుదలతో తానొనర్చిన ఘోరకార్యమునకు పరిహారముగా వేయేండ్లు తపస్సు చేసేసరికి మనస్సు నిర్మలమై అత్యుత్తమస్థితికి వచ్చింది. వెంటనే పరమార్థము స్పష్టమయింది. ఈ విధంగా తత్త్వం తెలుసుకొని సంకల్ప శూన్య

మైన మనస్సుతో మఱి వేయి సంవత్సరాలు నిర్వికల్ప సమాధిలో నిలిచిపోయింది.

అప్పుడు బ్రహ్మదేవుడువచ్చి ''ఓ పుత్రీ నీవు తపః ప్రభావముచేత తత్త్వమెరిగి జీవన్ముక్తురాల వయినావు. ఇక ఈ సూచిరూపం వదలి పూర్వరూపం పొంది స్వేచ్ఛగా సర్వ లోకాలలోనూ విహరించుము. నీ మనస్సులో వున్న అజ్ఞానాంధకారంపోయింది. ఇక శాశ్వతమైన బ్రహ్మానందం అనుభవించు. ఏ మానవుడు యుక్తాయుక్త విమర్శలేక భ్రష్టులై అపరిశుద్ధ దేశముల మనివసింతురో అట్టివారిని మాత్రమే ఆహారార్థం ఉపయోగించుకో'' అని చెప్పి ఆ బ్రహ్మ అంతర్హితుడైనాడు. వెంటనే ఆ కర్కటి పూర్వశరీరం ధరించింది. సంశయాలన్నీ తీరుటవల్ల ఆ రాక్షసి చిత్తం సచ్చిదానంద పూర్ణమై విషయాలను చూచుటవల్ల పరితాపం ఏమాత్రమూలేక నిశ్చలమైనది. ఈ విధమైన ప్రభావంతో ఆ దినంనుండీ బహుకాలం నిర్వికల్ప సమాధిలోనే నిలిచినది.

ఒకప్పుడు దానిచిత్తం చలించి బాహ్యవృత్తికి అభిముఖమయింది. అప్పుడు మళ్ళీ ఆకలి జ్ఞప్తికివచ్చింది. ఎంత జ్ఞానవంతులకైనా శరీరం వున్నంతకాలం దాని స్వభావం తొలగి పోదుగదా? అంత ఆరాక్షసి ''బ్రహ్మ నాజాతి ననుసరించి మూఢులగువారిని నాకు ఆహారంగా కల్పించాడు గదా? ఇక అట్టివారిని వెదకాలి'' అని నిశ్చయించి హిమవత్పర్వతమును వదలి దానిక్రింద నున్న కిరాతుల రాజ్యానికివచ్చి దాని కాశ్రయమైన ఒక అరణ్యంలో నివాసం ఏర్పాటు చేసికొనింది.

అలా వుంటూవుండగా ఒక కృష్ణపక్ష రాత్రి అంధకార బంధురమైనవేళ, విక్రముడనే పేరుగల ఆ దేశపురాజు, మంత్రిసహితంగా రాత్రివేళ చేయదగిన తస్కరవధ మొదలైన రాచకార్యాలు చేసే నిమిత్తం ఆ అరణ్యంలో ప్రవేశించారు. వారు శస్త్రధరులై మహా ధైర్యంతో ఆ యరణ్యంలో తిరుగుతూ అక్కడున్న భేతాళుని (గ్రామదేవతను) చూచే నిమిత్తం వెళ్ళుతూ ఉండిరి. వారినిచూచి ఆ కర్కటి ''నా కిప్పటికి తగిన ఆహారం దొరికింది. వీరు ఆత్మజ్ఞానంలేని మూఢులైతే భక్షిస్తాను. ఆత్మజ్ఞాన సంపన్నులైతే చంపరాదు గదా? ఏమంటె వారుండటం లోకానికే క్షేమం. అందువల్ల వీరు ఎటువంటివారో పరీక్షించే నిమిత్తం చమత్కారంగా కొన్నిప్రశ్నలడుగుతాను.'' అని నిశ్చయించి ఆ కర్కటి అతి భయంకరంగా సింహానాదంచేసి ఈవిధంగా మాట్లాడింది.

''ఓ పాంథులారా! మీ రెవ్వరు? మహా జ్ఞానసంపన్నులో అజ్ఞానవంతులో గాని నాకు ఆహారమగుటకు సిద్ధమై నేడిటకు వచ్చితిరి. ఒక్క క్షణంలో మృతినొందగలరు గావున మీ యదార్థ స్వరూపములను తెలుపుడు?'' అనిన ఆ విక్రమ రాజేంద్రుడు ఇల్లా గన్నాడు. ''ఓ భూతమా? నీ వెవ్వరు? ఎక్కడున్నావు? నీరూపం చూపు. నీకు భయపడువా రెవ్వరూ ఇక్కడ లేరు.'' అది విని ఆ రాక్షసి సింహనాదంచేసి పకపకా నవ్వింది. దాని దంతకాంతివల్ల చీకటి తొలగి దాని భీకర స్వరూపం వారికి గోచరించింది. వారు ధైర్యవంతులు గనుక భయపడక, ''ఓ రాక్షసీ! నీవు నిష్ప్రయోజనముగ ఇంత ఆడంబరం చేస్తావెందుకు? నీకు కావలసినది ఆహారమే గదా? దాని కింత గొడవెందుకు? నీవంటివారనేకవేలమంది మా ప్రతాపాగ్నికి గడ్డిపరకలైనారు. నీవనగా మాకెంత. నీవు కార్యసాధన పరురాలవైతివేని నీ యిష్టమేదో అడు

గును. మమ్ము వేడిన యాచకులెవ్వరూ స్వప్నంలోగూడా వృథాగా మరలిపోలేదు.'' అన్నాడు. అది విని ఆ రాక్షసి తనలో ''ఆహా! వీరు సామాన్యులుగారు. వీరిని కొన్ని ప్రశ్న లడిగెదను'' అని నిశ్చయించి క్రూరమైన నవ్వు, అరపు అన్నీ వదలి సౌమ్యంగా ''అయ్యా! మీరెవ్వరో దయచేసి తెలుప గోర్తాను'' అన్నది. అదివిని మంత్రి ''ఓ రాక్షసీ! ఈ మహాత్ముడీ కిరాత దేశములకు రాజు. నేను ఇతనికి మంత్రిని. మేమిప్పుడు రాత్రి సంచారార్థం వచ్చాము. మీవంటి దుష్టులను చంపాలంటె ఇదే సమయంగదా ?'' అన్నాడు.

అంతనా కర్కటిరాజు నుద్దేశించి ''ఓ రాజా! నీ మంత్రి దుష్టుడు. రాజునకు దుష్ట మంత్రికూడదు. సరే అది అటుండనిమ్ము, నేను కొన్ని ప్రశ్నలడుగదలచాను. వాటికి మీరు సరైన ప్రత్యుత్తర మీయగలిగితే నానుండి తప్పించుకొనగలరు. లేకున్న నా కాహార మగుట తప్పదు'' అన్నది. అది విని ఆ రాజు ''నీవు యథేచ్ఛగా ప్రశ్న లడుగవచ్చును'' అన్నాడు. అప్పుడా రాక్షసి ఈ విధంగా ప్రశ్నించింది. ''ఏ పరమాణువు వాస్తవస్థితిలో ఒక్కటి అయ్యును అనేకములుగ లెక్కింపబడుచున్నది! ఏ పరమాణువునందు సముద్రమునందు బుట్టు అలలవలె అనేక బ్రహ్మాండములు పుట్టుచు అడగుచు వున్నవి? ఏది ఆకాశమయ్యును ఆకాశధర్మములు లేక వున్నది? ఏది ఒకానొకటియయ్యును ఏదియు గాకున్నది? ఎవడు పోవుచూ ఉండిన్నీ పోవనివాడై వున్నాడు? ఎవడు నిలువకుండియు నిలిచి యున్నాడు? ఎవడు చేతనుడై ఉండిన్నీ రాతితో సమానంగా వున్నాడు? ఎవడు ఆకాశంలో చిత్తరువు వ్రాశాడు? సన్నని విత్తనంలో మహావృక్షం ఇమిడివున్నట్లు ఏ అణువునందు సర్వ ప్రపంచములు వున్నవి? అలలు మొదలగునవి సముద్రజలముకంటె భిన్నము కానట్లు ఈ సర్వ ప్రపంచము ఎవనికంటె భిన్నము కాదు? ఓ రాజమంత్రులారా! మీ బుద్ధి బలంచేత ఈ ప్రశ్నలకు ఉత్తరం చెప్పలేకపోతిరేని నా జఠరాగ్నికి కట్టెలవుతారు. దీనికి ఏమీ ఆలస్యంలేదు'' అన్నది.

ఈ విధంగా ఆ కర్కటి ఆ అరణ్యంలో అర్ధరాత్రివేళ లోకోత్తరమైన ఆ ప్రశ్నలడుగగానే మంత్రి వెంటనే ''ఓ రాక్షసీ! నీవు పరిపూర్ణ బ్రహ్మజ్ఞానికి బోధ చేయదగిన వాక్యములచేత పరబ్రహ్మమునే వర్ణించావు. పరబ్రహ్మమే ఆకాశమునకంటె మిక్కిలి సూక్ష్ముడగుటచేత పరమాణువని చెప్పబడుతున్నాడు. ఆయనకు నామము లేదు. రూపము లేదు, గుణములేదు ఇవన్నీ లేనివాడగుటచేత ఏ యింద్రియములకు గోచరుడుకాడు. అట్లున్నను ఆయా యింద్రియము లన్నిటికీ ఆధారభూతుడగుటవల్ల ఆయనకు శుద్ధవిజ్ఞానమే స్వరూపము. భ్రాంతివలన ఆయననే అనేక జీవులుగా చూచుచున్నారు. ఇట్టి జ్ఞానరూప పరమాణువునందే (ఆత్మయందే) సంకల్పబలమువలన అనేక బ్రహ్మాండములు పుట్టి ఆ సంకల్పము నశింపగానే అణగిపోతూవున్నవి. తనకంటె బయట ఏ పదార్థమూ లేనందువల్ల ఆ బ్రహ్మమే ఆకాశమవుతుంది. అనగా ఆకాశమువంటి దగును. జ్ఞానమే స్వరూపమగుటచేత ఆ పరబ్రహ్మమునకు ఆకాశధర్మము లేవియు లేవు. కావున ఆ బ్రహ్మము ఆకాశముకాదు. అందువల్లనే ఆ బ్రహ్మము ఇట్టిదని నిర్దేశించుటకు వీలుకాదు. సర్వ పదార్థములందూ సత్తారూపముతో (ఉండుట అనుస్వరూపంతో) ఉండువాడుగాన ఒకానొక పదార్థముగగూడ ఉన్నాడు. జ్ఞాన ప్రకాశమే స్వరూపముగా గలవాడగుటవల్ల

ఆయనే చైతన్యరూపుడు. తనకన్న అన్య పదార్థము లేనందున ఆయనయే పాషాణ రూపుడు. ఆయనయే ఆకాశరూపమైయున్న తనయందు చిత్తరువును వ్రాయుచున్నాడు. ఈ ప్రపంచమంతయు జ్ఞానమాత్రమే కావున సముద్రముకంటె అలలు భిన్నం కానట్లు ఆ బ్రహ్మముకంటె భిన్నంకాదు. భేదమనునది గూడ జ్ఞానమాత్రమే యగుటవల్ల నీటికంటె తడి వేరుకానట్లు ఆ పరమాత్మకంటె అది భిన్నము కానేరదు'' అని మంత్రి చెప్పిన మాటలు విని ఆ కర్కటి ఇల్లాగన్నది. ''ఓ రాజా? నీ మంత్రి పరమార్థమును బాగుగా వివరించాడు. ఇక నీవు మాట్లాడవలసింది'' అని అన్నది.

ఆ రాజు 'ఓ కర్కటీ! జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులను మూడవస్థలందును కార్యకారణ రూపమైన ప్రపంచం తోస్తుంది. జాగ్రత్స్వప్నావస్థలందు అజ్ఞాన కార్యములైన పశుపక్ష్యాదులు కానవచ్చును. సుషుప్తియందు సర్వకారణమైన అజ్ఞానమొక్కటే కాననగును. ఇట్లు అవస్థాత్రయమందు భ్రాంతివల్ల తోచే కార్యకారణ ప్రపంచం సంపూర్ణంగా గోచరం కానప్పుడు – అనగా తద్విషయభ్రాంతి సంపూర్ణంగా నశించినప్పుడు – ఆ తత్త్వరూపం ఎరుకగనగునని పెద్దలు చెప్తారు. సర్వసంకల్పవర్జితమై నిర్మలమైవున్న మనస్సుమాత్రమే ఆ పరమాత్మను తెలిసికొనగలదు. ఆ సర్వవ్యాపకుని సంకోచవికాసములవల్లనే ప్రళయములు, సృష్టులు జరుగుతున్నవి. ఎప్పుడు జీవమనోహంకారాది రూపములతో ఆ బ్రహ్మము విస్తరించునో అప్పుడు సృష్టి. ఆ వికాస మెప్పుడు లేదో అదే ప్రళయం. చిత్తరువులు వ్రాయబడిన వస్త్రం మడిచినట్లయితే అందున్న బొమ్మలు కనబడవు. తెరచినప్పుడు ఆ బొమ్మలు కనుపిస్తవి. అట్లాగే ఆ బ్రహ్మమున్నూ మనో విజృంభణ మున్నప్పుడు ప్రపంచ రూపంతో కనుపిస్తుంది. లేనప్పుడు కనుపించదు. ఆ బ్రహ్మము సర్వ వేదాంత వాక్యములకు లక్ష్యభూతుడు. గుణవికారములు లేనందున వాక్కులకగోచరుడు. కోటి కోటి బ్రహ్మాండములు ఆ బ్రహ్మము యొక్క మధ్యమునందే ఉన్నవి. సర్వము సంకల్పమయమే భ్రాంతిమయమే కావున ప్రతి జీవునియందును అనేక బ్రహ్మాండము లున్నవి కదా? ఈ విధముగ అతి విచిత్రమైన ఈ ప్రపంచసృష్టి ఆ పరబ్రహ్మముయొక్క సంకల్పమాత్రమే. కావున ఆ పరబ్రహ్మముయొక్క స్వాభావికమైన అపరిచ్ఛిన్న రూపమునకు హానిలేదు. కర్కటీ! ఇట్టి పరబ్రహ్మమే నీ ప్రశ్నలన్నిటికినీ ఉత్తరము. నీవు సత్తామాత్రమగు ఆ పరబ్రహ్మమును గూర్చియే బహువిధములుగ ప్రశ్నించావు'' అని చెప్పాడు.

ఈ విధంగా రాజు చెప్పిన మాటలువిని ఆ కర్కటి బ్రహ్మరూపానుభవముచే నిశ్చలమై నిలిచెను. ఏ విషయమందభిరుచి గలవారికి ఆ విషయమునుగురించి ప్రస్తావము వచ్చినట్లయిన మనస్సు పరవశమగుట సహజమేగదా! ఆ విధంగా శాంతమై మనస్సు విశ్రాంతి చెందింది అప్పుడు దానికి ఆకలివల్ల కలిగిన తాపంగూడా తెలియలేదు. ఈ విధంగా పరమానంద మగ్నురాలయిన ఆ కర్కటి ''ఓ రాజమంత్రులారా! ఆహా! మీ బుద్ధి ఎంత పవిత్రమైనది. బ్రహ్మజ్ఞానమనే సూర్యుడు దాన్ని ప్రకాశింపజేస్తున్నాడు. నాబోటి వారికిగూడా మీ వంటి వారు పూజనీయులే. కావున మిమ్ము నేను పూజిస్తాను. మీ అభీష్టమేమో త్వరగా తెలియజేయుడు'' అన్నది. అప్పుడారాజు ''ఓ కర్కటీ! నీవు రాక్షసకులమనే అరణ్యమునకు

పూగు త్తినంటి దానవు. మా కోరికలను చెప్పమన్నావుగావున ఒక్కటి అడుగుతాను. ఈ నాటినుండీ నీవు ఏ భూతములకూ హింసకావింపకుము'' అని రాజనగానే సంతోషించి ఆ కర్కటి "ఓ రాజా! నీ ఇష్టానుసారం నడుచుకుంటాను. ఈ దినంనుండీ ఏ ప్రాణినీ హింసించను, ఇది యదార్థం'' అన్నది. అందుకా రాజు "ఓ కర్కటీ! నీవు మాంసాహారివిగదా? అది మాని ఈశరీరాన్ని ఎల్లా పోషించగలవు?'' అన్నాడు. అందుకా కర్కటి చిరునవ్వునవ్వి "నేను పూర్వం చాలాకాలం నిర్వికల్పసమాధియందే నిలిచివున్నాను. అప్పుడు నాకీ భోజన వాంఛ లేదు. సమాధినుండి లేవగానే ఇది కలిగింది. కాబట్టి నేను దీన్ని లెక్కచేయను. ఇదివరకు తపస్సుచేసిన హిమవన్నగమునకే వెళ్ళి పూర్వంలాగానే నిర్వికల్ప నిష్ఠలో జీవంగల ప్రతిమలాగా నిలిచిపోతాను. ఆ సమాధి పరమానంద కరంగదా! కాబట్టి ఆ సమయంలో వేరేదీ తోచదు. ఒకసారి మెలకువవస్తే మళ్ళీ ఆ సమాధినే అవలంబించి వుంటాను.

పతన పర్యంతం అట్లాగే గడుపుతాను. "పరమాత్మ సర్వవ్యాపకుడు'' అని తెలిసినవెనుక పరులను హింసించుట అయుక్తమేగదా. నా స్థితి కది తగనిదే యగును. అందువల్ల సమాధియందే నిలిచివుంటాను. అప్పుడు ఆకలి లేనిది తెలియునే తెలియదు'' అని స్నేహపూర్వకంగా పలికి ఆ కర్కటి వారివద్ద శెలవుపొంది హిమాలయాభిముఖియై యథేచ్ఛగా వెళ్ళింది. ఆ రాజ మంత్రులది చూచి ఆశ్చర్య చకితులై ఆ కర్కటిక నభిసంగించుచు తమ రాజ్యమునకరిగి సుఖశాంతుల ననుభవిస్తూ అప్పుడప్పుడా కర్కటి క్షేమ సమాచారముల నెఱుగదలచి హిమాలయమునకు పోవుచు వచ్చుచు నుండిరి.

సామాన్యమానవుడు ఒక క్షణమునేపైనా మాటలాడక యుండజాలడు. మాటలాడుట కెవ్వరును లేనిచో, అతడు తప్పక మనసులో మాటాడుకొనుచుండును. 'ఆలోచించుట' అనగా అదిగాక మఱేమి? తనతో తానే మాటాడుకొనుటయే. అగుచో, నిరర్థకముగా వ్యర్థ సంభాషణ ప్రసక్తుడై యుండుటకన్న భగవన్నామము స్మరించుచు, ఆయననుగూర్చి సాధ్యమైనంతసేపు తలచుచుండుట ఎంతో శ్రేష్ఠతరముకాదా? కార్యార్థముగాని, వర్తకవ్యవహారములందుగాని, అనేకవిధ ప్రసంగములుచేయుట ఆవశ్యకమే. కాని నీవు ఒంటిపాటుని నున్నప్పుడును, ముఖ్యకార్యమేదియు లేనప్పుడును, నిరుపయోగములగు ఇతరభావములందు మగ్నుడవై యుండుటకన్న ఈశ్వరస్మరణము, ఆయన నామోచ్చారణము, అభ్యసించుట శ్రేయస్కరమనుట నిస్సంశయము. వేఱు తలంపులను నివారించుకొనుటకు సదా జపమనుష్ఠించుచుండుట అవసరము. జపమనగా భగవన్నామము అవిరామముగా, ఆవర్తించుటే గదా!

'విరజానందస్వామి'

ముదిమి పులివలె బెదిరిస్తూ నిలిచియున్నది. రోగాలు శత్రువుల్లాగా దేహాన్ని బాధిస్తున్నవి. ఓటికుండనుంచి నీళ్లు కారిపోయేటట్లుగా ఆయుష్షు రోజురోజుకూ తరిగిపోతున్నది. అయినా జనులు అహితాన్ని చేస్తున్నారు. —భర్తృహరి.

యా దేవీ సర్వభూ షు

యాదేవీ సర్వభూతేషు విష్ణుమాయేతి శబ్దితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును విష్ణుమాయ అను పేర నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు చేతనేత్యభిధీయతే।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును చేతనా (తెలివి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు బుద్ధిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును బుద్ధి స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు నిద్రారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును నిద్రాస్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు క్షుధారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును క్షుధా (ఆకలి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటి మాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు ఛాయారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః

సర్వభూతములందును ఛాయా (ప్రతిబింబము) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును శ స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేసు తృష్ణారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును తృష్ణా (దప్పి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు క్షాంతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును క్షాంతి (ఓర్పు) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు జాతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును జాతిస్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు లజ్జారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును లజ్జా (వినమ్రత) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు శాంతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును శాంతి స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు శ్రద్ధారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును శ్రద్ధా (ఆసక్తి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు కాంతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును కాంతి (అందము) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు లక్ష్మీరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును లక్ష్మీ (భాగ్యము) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు వృత్తిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును వృత్తి (కార్యపరత) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు స్మృతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః ॥

సర్వభూతములందును స్మృతి (జ్ఞప్తి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు దయారూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః॥

సర్వభూతములందును దయాస్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు తుష్టిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః॥

సర్వభూతములందును తుష్టి (తృప్తి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు మాతృరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః॥

సర్వభూతములందును మాతృ (తల్లి) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

యాదేవీ సర్వభూతేషు భ్రాంతిరూపేణ సంస్థితా।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః॥

సర్వభూతములందును భ్రాంతి (పొరపాటు) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

ఇంద్రియాణా మధిష్ఠాత్రీ భూతానాం చాఖిలేషుయా।
భూతేషు సతతం తస్యై వ్యాప్తి దేవ్యై నమోనమః॥

సర్వభూతముల ఇంద్రియములను లోబఱచుకొని, సర్వభూతములపై ఎల్లప్పుడును ఏలుబడి కలదియగు సర్వవ్యాపకురాలగు దేవికి నమస్కారములు.

చితిరూపేణ యాకృత్స్న మేతద్వ్యాప్య స్థితాజగత్।
నమస్తస్యై, నమస్తస్యై, నమస్తస్యై నమోనమః।

ఈ అఖిలజగత్తును వ్యాపించి చిత్ (జ్ఞాన) స్వరూపయై నిలిచియుండు దేవికి మాటిమాటికి నమస్కారములు.

అనేకులు లక్ష్యమేదియు లేక, చీకటిలోవలె జీవితములు గడపుచున్నారు. లక్ష్య సహితుడు ఒక వేయితప్పు లొనర్చిన లక్ష్య రహితుడే బది వేల తప్పు లొనర్చుననుట నిస్సంశయము. కావున లక్ష్యము నొకదానిని కలిగియుండుట ముఖ్యము. లక్ష్యమునుగూర్చి సాధ్యమైనంత విన వలెను. నిరంతర శ్రవణముచే అది మన హృదయములో ప్రవేశింపవలెను; మన బుద్ధి కెక్కవలెను; రక్తనాళములలో దూఱవలెను; ప్రతి రక్తబిందువు నందును సృజింపవలెను; ప్రతి రోమకూపమునకు వ్యాపింపవలెను. అంతట దానినిగూర్చి ధ్యానింపవలెను.

కర్మాచరణమునకు పురికొల్పునట్టి భావములే కనుక మనస్సును అత్యున్నత భావములతో నిండించుకొనుము. ప్రతిదినము వానినిగూర్చి వినుచుండుము. తలంచుచుండుము. అపజయములను లక్ష్యము చేయకుము. అవి కలుగుట చిత్రమా? జీవితమునకు భూషణములుగదా అవి! అవి లేని జీవితములో అందము ఏమున్నది? ఈ పోరాటములు, జయపరాజయములు, ఒడుదుడుకులే జీవితమునకు స్వారస్య మిచ్చునవి! అవియే జీవిత సౌరభములు.

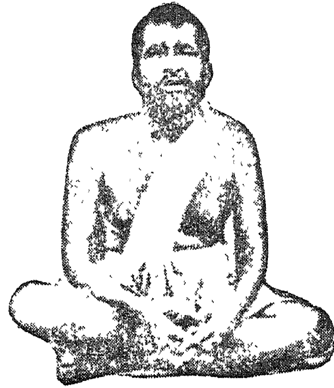
కావున పొరపాట్లను; పోరాటములను, కష్టనష్టములను లక్ష్యపెట్టవలదు. అపజయములచే నిరుత్సాహ మందకుము. లక్ష్యసిద్ధికై వేయిసార్లు పోరాడుము. వేయిసార్లును ఓటమియే ప్రాప్తించెనేని, ఇంకొకసారి మరల ప్రయత్నించుము.

అన్నిటియందును దైవమునుచూచుటే ఆదర్శము. అట్లు చూడజాలవేని నీ కత్యంత ప్రియమగు దానియందు మొదట చూడుము. ఆ పిదప మఱియొకదానిలో, తరువాత ఇంకొకదానిలో. ఇట్లు క్రమవ్యాప్తి నొందింపవచ్చును. ఆత్మకు జీవిత పరిమితిలేదు. దాని జీవిత మనంతము. కావున కాలము చాలదని భీతిలక, సావకాశముగా ఉద్యమము సాగింపుచుండుము. కార్యసిద్ధి చేకూరగలదు.

శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము

(రెండవ భాగము)

అనువాదము : ప్రవ్రాజిక శ్యామాప్రాణ

తెల్లవారినది. నిద్రనుండి లేచి చూచుసరికి రామకృష్ణులు పసిబాలుని వలె దిగంబరులై దేవుళ్ల పేర్లు స్మరించుచు గదిలో నాల్గువైపుల తిరుగుచుండిరి. ఒకపరి గంగానది దర్శనము చేయుచు మరొకపరి గదిలోగల దేవుళ్ల పటములకడ మోకరిల్లుచు, వేరొకపరి మధుర స్వరముతో నామస్మరణచేయుచు తిరుగుచుండిరి. ఒక్కొక్కసారి యిట్లు పల్కుచుండిరి: వేదములు పురాణములు, తంత్ర శాస్త్రములు, గీత, గాయత్రి, భాగవతము, భక్తులు, భగవానుడు. గీత నుద్దేశించి పలుమార్లు త్యాగీ త్యాగీ త్యాగీ అని పల్కుచుండిరి. అటుపై ఒక్కొక్కసారి బ్రహ్మము నీవే, శక్తివి నీవే, ప్రకృతి నీవే. చతుర్వింశతి తత్త్వములు నీవే అని మాటి మాటికి పల్కుచుండిరి. ఇంతలో కాళికాలయములోను, రాధా కృష్ణాలయములోను మంగళ హారతులు జరుగు చుండెను. కంచుగంటలు మ్రోగించు చుండిరి. శంఖములు పూరించు చుండిరి. భక్తులు లేచి బయటకువచ్చి చూచు సరికి దేవళములలో పూజకై పువ్వులుకోయుట ఆరంభ మాయెను. నౌబత్తులో మేళగాళ్లు మేలుకొలుపు పాటల వాయించు చుండిరి.

నరేంద్రాది భక్తులు ప్రాతఃకాల కృత్యముల ముగించుకొని ఠాకూరుకడకు వచ్చిచేరిరి. ఠాకూరు ఉత్తరమువైపు వరండాలో నిలబడి యుండిరి.

నరేంద్రుడు :—పంచవటికడ నానక్ సాంప్రదాయపు సాధువులు కొందరు కూర్చొనియుండుట కాంచితిని అనెను.

శ్రీ రామకృష్ణులు :—అవును వారు నిన్ననే వచ్చిరి. (నరేంద్రునితో) మీరందరు చాపపై ఒకటిగ కూర్చొనుడు. నేను చూడ వేడుకపడుచున్నాను అనిరి. భక్తులందరు చాపపై కూర్చొనిన తర్వాత ఠాకూరు ఆనందముగ వారిని పరికించుచు సంభాషించు చుండిరి. నరేంద్రుడు సాధనానుష్ఠానముల గూర్చిన చర్చ లేవనెత్తెను.

శ్రీ రామకృష్ణులు :—భక్తియే సారము. వానిని ప్రేమించినచో వివేక వైరాగ్యములు వాటంతట అవే వచ్చును.

నరేంద్రుడు :—స్త్రీలతోకూడ సాధనలు చేయుట శాస్త్రములలో కలదా ?

శ్రీ రామకృష్ణులు :—అవన్నియు మంచిదారులు కావుసుమా! చాల కఠినములైనవి. ఈ సాధనలద్వారా ఎక్కువగా అధఃపతనము నొందు అవకాశములు కలవు. స్త్రీతోడకూడి వీర భావముతోను దాసీభావముతోను మాతృభావముతోను మూడు విధములుగ సాధన చేయుదురు.

వీరభావసాధన చాల కష్టము. నాది మాతృభావము. దాసీభావముకూడ పరవాలేదు కాని సంతానభావము చాల పవిత్రమగు భావము. నానక్ పంథీ సాధువులు శ్రీ రామకృష్ణులకు అభివాదన మొనర్చుచు "నమో నారాయణాయ" అని పల్కిరి. ఠాకూరు వారిని ఆసనములపై కూర్చొనమని పల్కిరి.

తరువాత ఠాకూరు ఇట్లు పల్కుచుండిరి :– ఈశ్వరునికి సాధ్యము కాని దేదియు లేదుసుమా! వాని స్వరూపమును ఎవ్వరును నోట వర్ణింప జాలరు. వానికి అంతియు సాధ్యమే. ఒక కథ వినుము.

ఒకానొక తోటలో ఇద్దరు యోగులుండిరి. భగవత్ సాధనలతో వారు దినములు గడుపుచుండిరి. నారదమహర్షి ఆ దారిన పోవుచుండెను. అది తెలుసుకొని యొక యోగి నారదుని యిట్లు ప్రశ్నించెను– మీరు శ్రీమన్నారాయణుని దగ్గఱనుంచి వచ్చుచున్నారా? వారేమి చేయుచున్నారు?

నారదఋషి :–ఆయన ఒకసూది రంధ్రము గుండ ఏనుగును ఒంటెను దూర్చుచున్నారు. మరల వాటిని బైటికిలాగి తీసుకొని వచ్చుచుండుటయు చూచి వచ్చితిని. అది విని అతడు భగవంతునికి అంతయు సాధ్యమే. ఇందులో ఆశ్చర్యమేమియు లేదుసుమా! అనెను. కాని రెండవ వ్యక్తి "అదెప్పటికి కానేరదు. ఇది అసంభవము, నీవు అతని (నారాయణుని) కడకు పోనేలేదు" అనెను.

పగలు సుమారు 9 గంట లయినది. ఠాకూరు గదిలోనికివచ్చి కూర్చొనిరి. కోన్నగరమునుండి మన్మోహనుడు సపరివారముగ వేంచేసెను. అతడు శ్రీ వారికి ప్రణమిల్లి ఇట్లు పల్కెను. "నేను వీరిని కలకత్తాకు తీసికొని పోవుచున్నాను" అంత ఠాకూరు వారి యోగక్షేమములు అరయుచు "కలకత్తాకు తీసుకొని పోవుచున్నావా? నేడు అగస్త్య యాత్రా దినము. ప్రయాణమునకు సరియైనది కాదు." అని పలికి మరల "ఇవన్నియు నాకేమియు తెలియవు" అనిరి. అటుపై నవ్వుచు వేరు ప్రసంగము నారంభించిరి.

నరేంద్రుడు, వాని స్నేహితులందరు స్నానముచేసి వచ్చిరి. ఠాకూరు ససంభ్రమముగ నరేంద్రునితో "త్వరగా వెళ్లి వట వృక్షముక్రింద కూర్చొని ధ్యానము చేయుము. ఆసనము ఇవ్వనా?" అనిరి. నరేంద్రుడు వాని బ్రహ్మసమాజ స్నేహితులు పంచవటి పాదపమూలమున ధ్యానము చేయుచుండిరి. సుమారు 10–30 గంటలవేళ శ్రీ రామకృష్ణులు అచ్చట హాజరైరి. మాస్టరు కూడయుండెను. శ్రీ రామకృష్ణులు బ్రహ్మభక్తులతో "ధ్యానము చేయునపుడు సంపూర్ణముగ వానిలో నిమగ్నులై పోవలెను. పైపైన తేలుచుండిన సముద్రము లోపలయున్న రత్నములు అందునా? అని పల్కి ఈ క్రిందిపాట పాడ నారంభించిరి.

దూబ్ దే రేమన్ బోలే

....

[భావము :–"కాళీ" అనుచు ఓ మనసా! హృదయరత్నాకరము యొక్క అగాధ జలములో మునకలు వేయుము. రెండు మూడు మారులు మునకలు వేసియు రత్నములు దొరకనిచో నిరాశ పడకుము. రత్నాకరములో (సముద్రములో) రత్నములు లేకపోలేదు. నీవు శ్వాసము బిగపట్టి నిలుపుము. ఈతకొట్టి తల్లికడ చేరుకొనుము ఆలోతగు జ్ఞాన సముద్రపు అట్టడుగుననే ముత్యములు తయారగును. నీవు భక్తితో వానిని ఏరుకొనవచ్చును. కాని

ఇంకొక విషయములో జాగ్రత్త పడుము. కామాని రూపములగు మొసళ్లు ఆహారము వెదుకుచు పొంచియున్నవి. నీవు వివేకమనెడి పసుపు పూసికొనినచో ఆ వాసనకు అది నిన్ను ముట్టవు. ఒక్క దుముకునకు మికి అచ్చట పుష్కలముగా పడియున్న రత్నములను మాణిక్యములను ఇష్టమైనన్నిటిని తెచ్చుకొనుమని రామప్రసాద్ పలుకుచున్నాడు.]

నరేంద్రుడు వాని స్నేహితులు పంచవటి అరుగునుండి దిగి ఠాకూరుకడకు న- ఠాకూరు వారితో మాట్లాడుచు తిమగదివైపునకు నడచి వచ్చుచుండిరి. "నీళ్లలో మునకలు వేసినచో మొసలి పట్టుకొనును. హృదయరత్నాకరుని లోతగు నీటిలో కామక్రోధాదులగు ఆరు మొసళ్లు కలవు. కాని వివేక వైరాగ్య రూపమగు పసుపు పూసికొనినచో అవి నిన్నంట జాలవు.

వివేక వైరాగ్యము లుదయించినచో పాండిత్యమువలన ఏమిలాభము? లెక్చరువలన ఏమి లాభము? ఈశ్వరు డొక్కడే సత్యము. మిగిలినదంతయు అనిత్యము. అతడేవస్తువు. మిగిలినదంతయు పనికిమాలినది, అవస్తువులు. దీనినే వివేకమందురు.

మొదట వానిని హృదయ మందిరములో ప్రతిష్ఠింపుము. అటుపైననే యిష్టమైనచో ఉపన్యాసము లిచ్చుకొనుము. వివేక వైరాగ్యములు లేనిదే కేవలము బ్రహ్మము బ్రహ్మము అనగనే సరిపోవునా? అదెట్లనవట్టి శంఖము ఊదినట్లే అగును. ఒక కథ వినుము—ఒక గ్రామములో పద్మలోచనుడను పేరుగల బాలుడుండెను. ఆ గ్రామమువారు వానిని "పోదో" అని పిల్చెడివారు. ఆ గ్రామములో ఒక పాడుపడిన దేవాలయముండెను. ఆలయ ప్రాంగణమంతయు రావి మఱ్ఱిచెట్లతో నిండిపోయెను. గర్భగుడిలో గబ్బిలములు గూడుల నేర్పఱచుకొని వాసము చేయుచుండెను. నేలయంతయు గబ్బిలముల రెట్టతో నిండియుండెను. అందుచే ఆ గుడికి ఎవ్వరు వెళ్లువారుకారు.

ఒకనాడు సంధ్యాసమయమున గ్రామస్థులకు శంఖధ్వని వినిపించెను. చెవియొగ్గి వినగా పాడుపడిన ఆలయమువైపునుండియే అని విశదమాయెను. ఎవరో ఆ పాడుబడిన దేవళమును బాగుచేయించి విగ్రహ ప్రతిష్ఠ కావించిరి కాబోలును. అందుచే అచ్చట సాయంకాలపు హారతి జరుగుచున్నదని తలంచి గ్రామస్థులందరు ఆబాలగోపాలము భగవద్దర్శనార్థమై ఆలయముకడకు వచ్చి చేరిరి. కాని అచటికి వచ్చిచూచుసరికి ఆలయము యథాప్రకారము మురికితో నిండియుండెను. ఒక వ్యక్తి గుడితలుపు తెరిచిచూడగా పద్మలోచనుడు ఒకవైపున నిలబడి శంఖము ఊదుచుండెను. భగవత్ ప్రతిష్ఠ లేదు. ఆలయము పరిశుభ్రము చేయలేదు. గబ్బిలముల రెట్టతో నిండియుండెను. అంత ఆ వ్యక్తి ఇట్లు బిగ్గరగా కేకలిడెను.

మందిరే తోర్ నహీ కే మాధవ్.

[భావము:—హృదయ మందిరమున మాధవుని ప్రతిష్ఠింప గోరుదువేని, భగవల్లాభము కోరుదువేని కేవలము "ఫూ, ఫూ" అని శంఖము ఊదిన లాభమేమి?]

మొదట చిత్తమును శుద్ధముచేయుము. మనస్సు పరిశుద్ధమైనచో భగవంతుడు ఆ పవిత్రమగు ఆసనమున వచ్చి కూర్చొనును. గబ్బిలముల మురికిఉన్నచో దేవుని ప్రతిష్ఠింపజాలము. పదకొండు గబ్బిలములు అనగా పదకొండు ఇం

క్రియములు. ముంగు మాధవుని ప్రతిష్ఠ చేయుము. అటుపై ఇష్టమున్నచో ఉపన్యాసము లిమ్ము.

ముందు మునక వేయుము. మునకవేసి రత్నముల బైటికి తీసుకొనిరమ్ము. అటుపైననే ఇతరములగు పనులుసుమా! మునక వేయుటకు సిద్ధముకారు. మాధవుడు లేడు. భజనయు లేదు. వివేక వైరాగ్యములు లేవు. చిలకపలుకులవలె రెండుమాటలు నేర్చుకొని లెక్చరివ్వడమే?

ఇతరుల కుపదేశించుట అంత సులభమా? భగవద్దర్శనమైనపిదప భగవదాదేశము పొందినచో లోకులకు విద్య నేర్పవచ్చును. ఈ విధముగ పల్కుచు ఠాకూరు ఉత్తరమువైపు వరండాలో వచ్చి నిల్చిరి. మణి (మాస్టరు) ప్రక్కనే నిలబడియుండెను. ఠాకూరు మాటి మాటికి "వివేక వైరాగ్యములు లేనిచో భగవంతుని పొందజాలరు" అని పల్కుచుండుట విని మాస్టరు తనలో ఇట్లు తలంచుచుండెను.

"వివేక వైరాగ్యములనగా కామినీ కాంచనము లనియా అర్థము?"

మణికి వివాహమైనది-వయస్సు 28 సం॥లు కాలేజీలో చదివి ఆంగ్లేయవిద్య నభ్యసించెను.

మణి:-(రామకృష్ణులతో) "నన్ను నీవు సరిగా చూచుటలేదు. నేను ఆత్మహత్య చేసుకొందును" అని భార్య పల్కినచో ఏమిచేయవలెను?

రామకృష్ణులు:- (గంభీరముగా) అట్టి భార్యను వెంటనే త్యజించవలెను. భగవన్మార్గమున విఘ్నము కలుగజేయువారిని వెంటనే త్యజించవలెను. ఆత్మహత్య చేసుకొననిమ్ము. మరేమైనను చేసుకొననిమ్ము" ఈశ్వర మార్గమున ఆటంకపఱచునట్టి భార్య అవిద్యాస్త్రీ

ఈమాటలు విని అత్యంత దుఃఖితుడై మణి గోడ నానుకొని నిర్వెరబోయి నిలచియుండెను. నరేంద్రాది భక్తులుకూడ మౌనముగ నిల్చియుండిరి. ఠాకూరు భక్తులతో మాట్లాడుచుండిరి. తటాలున మణికడకువచ్చి మెల్ల మెల్లగ ఇట్లు పల్కిరి.

యదార్థముగుభ ,అంతరంగమునున్నచో రాజు, సుపుత్రపజలు, భార్య, అందరును తానిని వశములోనికి వచ్చెదరు. భర్తకు ఆంతరంగిక భక్తియున్నచో భార్యయు క్రమేణ భగవన్మార్గము ననుసరించును. భర్త తాను మంచివాడైనచో ఈశ్వరేచ్ఛచే భార్యయు మంచి మార్గమునకు వచ్చును.

మణి దుఃఖాగ్నిలో దగ్ధుడగు చుండెను. లోలోన ఇట్లు తలచుచుండెను. "ఆత్మహత్య చేసుకొన్నచో చేసుకొననిమ్ము. నేనేమి చేయుదును?"

మణి:-(రామకృష్ణులతో) సంసారములో చాల భయము కలుగుచున్నది.

రామకృష్ణులు:- (మణి, నరేంద్రాదుల తోడ) నిజమే. అందుచేతనే శ్రీ చైతన్య దేవులు నిత్యానందునితో ఇట్లనిరి. "చూడు అన్నా! ఈ సంసారజీవులకు గతి లేనేలేదు."

మణితో ఏకాంతమున:- చూడుము. ఈశ్వరునిపట్ల భక్తిశ్రద్ధ కలుగనిచో వేరొండు గతి లేనేలేదు సుమా! ఈశ్వర లాభమునొంది సంసారము చేసినచో భయములేదు. నిర్జన ప్రదేశములకుపోయి అప్పుడప్పుడు సాధనల ద్వారా శుద్ధభక్తి నుపార్జింపగల్గినచో సంసారములో నుండినను ఎట్టి భయములేదు. శ్రీ చైతన్య దేవులవారికి గృహస్థ భక్తులుకూడ నుండిరి. వారు పేరుకుమాత్రమే గృహస్థులు. అనాసక్తులై యుండెడువారు.

దక్షిణేశ్వరాలయములో నైవేద్యము. ఆరగింపులు ముగిసెను. మేళములు వాయించుచుండిరి. మధ్యాహ్నము గుడితలుపులు మూయబడెను. దేవుళ్లకు పవళింపుసేవ ముగిసెను.

అటుపై రామకృష్ణులు భోజనము చేయుటకై కూర్చొనిరి. నరేంద్రాది భక్తులు నేడు కూడ ఠాకూరుకడనే ప్రసాదము స్వీకరించిరి.

నేడు క్రీ.శ. 1883 మార్చి 11 వ తేదీ ఆదివారము ఫాల్గుణ శుక్ల ద్వితీయ. శ్రీరామకృష్ణుని జన్మదినము.

శ్రీ రామకృష్ణుల అంతరంగ భక్తులు, వారి పుట్టినరోజు పండుగ కడువేడుకగ చేయుచుండిరి. అందుచే భక్తులు వేకువనుండి పరమహంసలవారి కడకు రాదొడంగిరి. వేకువజామున శ్రీ భవతారిణీ కాళికాలయములో దేవి జాగరణసేవలు మొదలుపెట్టిరి. మేలుకొలుపులతో దేవి మంగళహారతులు ముగిసెను. అటుపై ప్రభాతభేరి మ్రోగుచుండెను. మేళగాండ్లు చావిడిలో కూర్చొని చక్కని రాగాలాపనలు చేయుచుండిరి. వసంతకాలము. చల్లని గాలి వీచుచుండెను. వృక్షములు, లతలు నవపల్లవములతో సింగారించుకొని ఆనందమున తలలూపుచుండెను. భక్తులు తమ హృదయములో శ్రీ రామకృష్ణుని స్మరించుచు ఆనందమున నృత్యములు చేయుచుండిరి.

భవనాథ్, రాఖాల్, భవనాథుని స్నేహితుడగు కాళీకృష్ణుడు, మొదలగువారు మాష్టరు కన్న ముందుగనే దక్షిణేశ్వరము చేరుకొనిరి. శ్రీ రామకృష్ణులు తూర్పువైపు వరండాలో కూర్చొని భక్తులతో ఆనందముగ మాట్లాడుచుండిరి. మాష్టరువచ్చి శ్రీ రామకృష్ణులకు సాష్టాంగ ప్రణామములు చేసెను.

శ్రీ రామకృష్ణులు :-(మాష్టరుతో) నీవు వచ్చితివా ? (భక్తులతో) సిగ్గు, అసహ్యము, భీతి, ఈ మూడింటిని వదలవలెను. ఆహా! ఈ దినము భక్తులకు ఎంత ఆనందము కలుగునో మీరే చూచెదరు. కాని ఈ దినము శ్రీహరిని కీర్తించుచు ఆనందముతో నృత్యము చేయజాలనట్టి దౌర్భాగ్యులకు ఏనాటికి ఆనందము కలుగజాలదు సుమా! భగవంతునికడ బిడియమేల? మీరింక ప్రార్థన ప్రారంభించుడు.

భవనాథ్, కాళీకృష్ణుడు కలసి ప్రార్థన ఆరంభించిరి.

ధన్య ధన్య ఆజ్ దిన్ ......జయ జయతో మారి.

[భావము:-నేడు చాల ఆనందమగు దినము. ధన్యమైనది. మేమందరము కలసి భారతదేశమున సత్యధర్మము ప్రచారము చేసెదము. నలువైపుల నీనామము మారుమ్రోగుచున్నది. ప్రతి ఒక్కరి హృదయములోను, నీవు విరాజిల్లుచున్నావు. ప్రభూ! సిరిసంపదలు కాని, గౌరవ మర్యాదలుకాని, మరేమియు అక్కరలేదు. నీ పాదపద్మములకడ శరణుజొచ్చితిని. అమృతకలశము లభించినది. మరణ భయము లేదాయె. ఆపదలకు భయపడను. నీకు మంగళమగుగాక.]

—(సశేషం)

స్వామి తురీయానంద ప్రసంగములు

ఏ ఉపాసకుడును జడమును ఉపాసించుట లేదు. భగవంతుని సచ్చిదానంద విగ్రహమునే భక్తులందరును ఆరాధించుచున్నారు. సకాములగువారే స్వర్గభోగములను తదితర విషయములను ప్రార్థించుచున్నారు.

'తే తం భుక్త్వా స్వర్గలోకం విశాలం
క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశన్తి
ఏవం త్రయీ ధర్మమను ప్రపన్నా
గతాగతం కామకామా లభన్తే'

(వారు విపులమగు ఆ స్వర్గలోకమున భోగములను అనుభవించి పుణ్యక్షయము కాగా మర్త్యలోకమునకు తిరిగి వచ్చుచున్నారు. ఇట్లు కామ్యకర్మములను అనుసరించు భోగపరాయణులు సంసారమున తిరుగాడుచున్నారు.)

ఇది కర్మకలాపములను ఆశ్రయించినవారిని గురించినమాట. స్వర్గాదులు యథార్థోపాసకుల గమ్యములు కావు. సచ్చిదానంద స్వరూపమును, ప్రజ్ఞానఘనమును అగు ఆత్మయే వారికి కావలసినది. ఉపాసకులు వారి వారి సంస్కారములను అనుసరించి ఈ ఆత్మను లేక బ్రహ్మమును వివిధములగు ఉపాస్యములుగా వీక్షించుచున్నారు.

కొందరు దానిని పూర్ణముగను, తమ్ము అంశములుగను భావించుకొనుచున్నారు. కొందరు దానిని తమనుండి అభేదము అగునదిగ పరిగణించుచున్నారు. మరికొందరు దానిని తమనుండి వేరగు 'మహాప్రభువు'గ వీక్షించుచున్నారు. కాని, వీరుకూడ తమ్ము జడములుగ భావించుకొనరు – చైతన్యముగనే ఎంచుకొనుచుందురు. కనుక, ఉపాసకుని విషయమున జడత్వశంకయే పొడమదని మనకు తేటతెల్లమగుచున్నది. ఉపాస్య ఉపాసకులు ఇరువురు చైతన్యయుక్తులే కాని, సంస్కారభేదమును అనుసరించి ఉపాసకులలో సంబంధ బాంధవ్యమున వైచిత్ర్యత ఏర్పడుచున్నది.

తన సభలోఉన్న మునులకందరకును (సంశయమును పోగొట్టి) సంతోషమును కలిగింప శ్రీరామచంద్రప్రభువు ఒకప్పుడు అచ్చట ఉన్న హనుమంతుని చూచి 'నీవు నన్ను ఏతీరున ఆరాధించుచుందువు?' అని ప్రశ్నించెను. జ్ఞానులలో అగ్రగణ్యుడగు ఆంజనేయస్వామి ఈ ప్రశ్నయొక్క ప్రయోజనమును గుర్తించి ఇట్లు సమాధాన మొసగెను.

దేహబుద్ధ్యాస్మి దాసస్తే జీవబుద్ధ్యా త్వదంశకః
ఆత్మబుద్ధ్యా త్వమేవాహం ఇతి మే నిశ్చితామతిః

(నాకు దేహాభిమానము కలిగినప్పుడు నీ సేవకుడను అను భావమును, నేను జీవాత్మను అని ఊహించుకొనునప్పుడు నీ అంశను అను భావమును, నన్ను ఆత్మగా భావించుకొనినప్పుడు నీకును నాకును అభేదమను భావమును నిశ్చయించుకొని నిన్ను ఆరాధించు చుందును.)

ఈ విధమున హనుమంతుడు భక్తులందరి

యొక్క భావమును వ్యక్తీకరించినాడు. ఇదియే వేదాంతసారము. ఎవరును అధైర్యపడనక్కర లేదు. ప్రతి ఒక్కరికి యథార్థమగు స్థానము కల్పింపబడినది. ఎవరేస్థితిలో ఉండినను ఆ పరమేశ్వరుని ఒక్కనినే ఆరాధించుచు ఆయనతో సంబంధ బాంధవ్యములను కల్పించుకొనుచున్నారు.

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో
మత్తః స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనంచ
వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యో
వేదాన్త కృద్వేదవిదేవ చాహం

(నేను ప్రాణులందరి హృదయములలోను వెలయుచున్నాను. నానుండియే స్మృతియును జ్ఞానమును, విస్మృతియును కలుగుచున్నవి. సమస్త వేదములవలన తెలియనగునది నేనే. వేదకర్తయును, వేత్తయునుకూడ నేనే.)

చిన్మయుడగు ఆ పరమపురుషుడే ఓతప్రోత భావమున సర్వవ్యాపియై వెలయుచున్నాడు. వేదములయందంతటను వెదుకవలసినది ఆయననే - ఆయనయే వేదాంత ప్రవర్తకుడును, వేదార్థవేత్తయును. ఈ విషయమును గ్రహించినయెడల నీవు వేదాంత లక్ష్యమును అందుకొనెదవు. ఇది అర్థముకానియెడల నీవు వేదములను పిండి త్రాగినను, వేదాంత తత్త్వము బోధపడదు.

'నేనును నా తల్లియును - మే మిరువురమే యున్నారము' అను గురుదేవుని వాక్యములను ఈ రీతిగనే గ్రహింపవలెను. శ్రీరామకృష్ణుడు ఇచ్చట జడ చైతన్యములనుగూర్చి ప్రసంగింపలేదు. ఆయన ఒక్క చైతన్యమును గురించియే చెప్పినాడు. ఆ చైతన్యరూపుడే సర్వమును అయియున్నాడు.

అథవా బహునైతేన కింజ్ఞాతేన తవార్జున
విష్టభ్యాహమిదం కృత్స్నమే కాంశేన స్థితో జగత్ ॥

(అర్జునా! నా విభూతులను ఇంత ఎక్కువగ తెలిసికొన నీకు కలిగెడు లాభ మేమి? నా ఒక అంశమువలననే సమస్త విశ్వమును వ్యాపించి ధరించియున్నాడనని తెలిసికొనుము.)

ఆయన తన అంశము ఒకదాని వలననే చరాచరాత్మకమైన ఈ విశ్వమునంతటిని వ్యాపించియున్నాడు. తక్కిన మూడు భాగములును అంతటిని అతిక్రమించి సర్వదా ముక్తమై తనరారుచున్నవి. వేదములుకూడ ఆయన దివ్యత్వము నిట్లు స్తుతించుచున్నవి.

'పాదోఽస్యవిశ్వా భూతాని, త్రిపాదస్యామృతందివి'

జీవులందరును ఆయనకు ఒక పాదమే, మిగిలిన మూడు పాదములును ద్యులోకమున అమృతమయములై యున్నవి.

ఆయన కాని దేదియును లేదు. ఆయనకంటె అన్యమగున దింకొకటి కలదని వచించువాడింకను భ్రాంతియందే యున్నాడు. అతడు నిద్రపోవుచు పలవరించుచున్నాడు - అతడు చెప్పెడిదేమియో అతనికే తెలియదు. అద్వైత తత్త్వమగు బ్రహ్మమే భ్రాంతివలన నానాత్వ విలసితమగు ఈ విశ్వముగ తోచుచున్నది. ఈ భ్రాంతదృష్టిని అనుసరించియే శ్రుతులు 'ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశః సంభూతః - ఈ ఆత్మనుండి ఆకాశము పుట్టినది,' అని చెప్పుచున్నవేగాని, పరమార్థదృష్టిని అనుసరించి కాదు. పరమార్థదృష్టి ననుసరించి సృష్టి ప్రళయములుకాని, బద్ధముక్తులుగాని, బంధమోక్షములుగాని లేవు.

న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బద్ధో న చ సాధకః
న ముముక్షుర్న వైముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా॥

ఇదియే చరమనిర్ణయము,

సంకల్పశుద్ధి

శ్రీ నిర్వికల్పానంద స్వామి.

'ఎవరి మనస్సులో ఏయే కోరికలు ఉంటాయో ఆయా కోర్కెలవల్ల ప్రేరేపింపబడి ఆయా అనుకూల స్థానాల్లో వాళ్ళు పుట్టి, వాటిని పొందుతూ ఉంటారు' అని ఉపనిషత్తు చెప్తోంది.

'అయితే, నేను కోరిన కోర్కెలన్నీ సిద్ధిస్తున్నాయా, సిద్ధిస్తే వేరే స్వర్గంతో నాకు పనేముంది, ఈ భూలోకమే నాకు స్వర్గం' అని ఎవరైనా పూర్వపక్షం చెయ్యవచ్చు.

కాని, విచారించిచూస్తే ఆ కోర్కెను సక్రమంగా, ఘట్టిగా, కోరలేదనిన్నీ; ఈ కోరకపోవటంవలనే అది సిద్ధింపలేదనిన్నీ తెలుస్తుంది.

ఐతే దారిద్ర్యంలో మునిగితేలే పేదలు కోరుకున్నంత మాత్రాన్నే అన్నీ సిద్ధించే పక్షంలో, అల్లా దారిద్ర్యకూపంలో మునిగి ఉండటం దేనికి? అనే ప్రశ్న రావచ్చు.

దానికి సమాధానం : వాళ్ళుకూడా మన మనుకుంటున్నట్లే దారిద్ర్యంలో ఏవిధమైన అపూర్వ శోభా ప్రత్యక్షం కాకపోయినా, ఆ పూటకింత కలో గంజో దొరికితే తృప్తి పడతారేగాని, లక్షాధికార్లం కావాలని కలలో కూడా అనుకోరు.

లక్షాధికార్లం కావాలని వాంఛించేవాళ్ళే లక్షాధికార్లు అవుతున్నారు.

అనుకున్నా ఇంతహోదా నాకు సిద్ధించేది కాదు కాబట్టిన్నీ, నాకు ఉపార్జించే శక్తి లేదు కాబట్టిన్నీ నేను కోరుకోటం లేదంటే అది వేరే విషయం. కోరుకున్నవాడికి అది –మంచే కానివ్వండి, చెడ్డేకానివ్వండి –సిద్ధిస్తున్నదనే ఫలితాంశం.

ఇదంతా సంకల్పం యొక్క శక్తి.

ఐతే, ఈ సంకల్పమనేది భౌతికాకృతి పొందాలి అంటే, కొంత సమయం పట్టవచ్చు. అది రూపాన్ని స్వీకరించినప్పుడు భస్మాసురవరం లాగా మనకు తోచవచ్చు. అయినా, మన జీవితంలో మనకు తటస్థించేవన్నీ మనం ఒకప్పుడు కావాలిఅని అనుకొన్నవే అనే అంశం మటుకు నిజం. మనం కోరుకున్నాం అనే సంగతిని మనం విస్మరిస్తాం. కొంచెం, జ్ఞాపకశక్తిని ప్రేరేపిస్తే ఆ సంగతి తెలుస్తుంది.

ఇకపోతే, ఈ సంకల్పాన్ని పరిపూర్ణంగా నిర్మించటంలో లోటుండి మనం విసుక్కునే పరిస్థితులు దాపురించవచ్చు.

నాకు మంచి వంటబ్రాహ్మడు ఒకడు కావాలి అనుకున్నాను. వచ్చాడు. వంటా అదీ బాగానే చేస్తాడు కాని, ఎడ్డెమ్మొగం. 'ఇదేమిరా? భగవంతుడా!' అని అనుకుంటే, 'అల్లాంటివాణ్ణే నీవు ఎందుకు కోరలేదు? అనేభావం స్ఫురిస్తుంది. ఈ తడవ పరిశుభ్రతను పాటించి చక్కని వంటచేసే వంటబ్రాహ్మడు కావాలి అనుకున్నాను. సరే, వచ్చాడు. కాని, ఈ మారువచ్చినవాడు కోపిష్ఠి ఇదేమయ్యాఅంటే, మళ్ళీ అదే సమాధానం. ఈ తడవ మళ్ళీ పరిశుభ్రతను పాటించేవాడు, వంటబాగా చేసేవాడు, కోపిష్ఠి కానివాడు అయిన బ్రాహ్మడు కావాలి అనుకున్నాను. ఈ మారువచ్చిన వాడిలో ఈ గుణాలన్నీ ఉన్నాయి. కాని దొంగ...ఇల్లా ఎంతగా సంకల్పించుకున్నా ఏదో ఒకలోటు మిగిలిపోతూనే ఉంటుంది.

దీన్ని స్ఫురింపచేసేదే నరసింహావతారం!

హిరణ్యకశిపుడు కోరిన వరాలకు ప్రతిగా జలమూ, స్థలమూ ఆకాశమూ కాని ఊరువుల మీద, శస్త్రాస్త్రాలుకాని గోళ్ళతో, పగలూ రాత్రికానీ సంధ్యాసమయంలో, దేవమనుష్య రాక్షస తిర్యగాది యోనుల్లో వేటికీ చెందని నృసింహావేషంతో అతని వధ జరిగింది. చిత్ర మేమిటంటే, అతడు కోరుకున్నది అమృతత్వం కాదు—వీటి వీటినుంచి మృత్యువు రాకుండా ఉండటం. అతను కోరుకున్నది కోరుకున్న లాగానే ఉండిపోయి మరణం సిద్ధించింది. వరాలు దక్కాయి.

ఇంత బాదరబందీ ఉందికాబట్టే మహర్షులు దేన్నీ కోరకుండా వుండటమే శాంతికి ఉపాయం అని నిర్వచించారు.

కాని, సంకల్పించినవి సిద్ధిస్తాయి అనే సత్యాన్ని ఈ విషయం ఖండించటం లేదు. మనం కోరుకోటంలోనే ఏదో ఒకలోపం ఉండిపోతుంది. కనుకనే, భగవంతుణ్ణి కల్పవృక్షమని భక్తులు చెప్తారు. ఆ కల్పవృక్ష చ్ఛాయల్లో కూర్చొని ఎవరికేది కావాలనుకొంటే అది దొరుకుతుంది. భోజనం కావాలనుకుంటే భోజనం, శయ్య కావాలనుకొంటే శయ్య, పెద్దపులిమీద పడా లనుకుంటే పెద్దపులి.

ఈ కోరిన కోర్కెలు మనశ్శాంతి నిస్తా యన్నమాట ఉత్తదని పైనే చెప్పాం.

ధ్రువుడు తపస్సుచేసి పదివేలఏళ్ళు రాజ్యం పాలించాలని కోరుకున్నాడు. సిద్ధించింది. కొంత కాలం పోయాక, రత్నాలగని దగ్గరకు వెళ్ళి గాజుముక్కను ఏరుకో వచ్చానే అని విల పించాట్ట!

భగవంతుడు 'నీకేం కావాలి' అని అడిగి నప్పుడు ప్రహ్లాదుడు కోరినకోర్కె, నాకేమీ కోర్కెలు లేకుండా చెయ్యమనే.

మన జీవితాల్లోకూడా కోర్కెలను కోరు కుంటూ కోరుకుంటూ, చివరకు కోరవలసిన కోర్కె, ఏకోరికా లేకుండా చెయ్యమనే!

దీర్ఘో జాగ్రతో రాత్రిః దీర్ఘం శ్రాంతస్య యోజనం
దీర్ఘాబాలానాం సంసారః సద్ధర్మం అవిజానతాం.

జాగరణ చేసేవారికి రాత్రి దీర్ఘము. అలసిపోయి ఉన్నవారికి యోజనం అతిదూరం. సద్ధర్మం తెలియని మూఢునకు సంసారం అతిదీర్ఘం. (ధర్మపథం)

యథాధేను సహస్రేషు వత్సోవిందతి మాతరమ్
తథా పూర్వకృతం కర్మ కర్తారమను గచ్ఛతి.

దూడ వేలకొలది ఆవులలో తన తల్లి నెట్లు గుర్తించి చేరుచున్నదో అట్లే పూర్వ కృతమగు కర్మఫలము కర్తను పొందుచున్నది. (మహాభారతం.)

తెలవబడిన తొమ్మిది వాకిళ్లుగల ఈ దేహమనేపంజరమున ప్రాణవాయువనే పక్షి నిలిచియుండుట ఏది కలదో అది ఆశ్చర్యముకాని, దీనినుండి వెడలిపోవుట ఎటుల ఆశ్చర్య మగును? (సుభాషితము)

మాతృదేవిచరణసన్నిధి

ఆంగ్ల గ్రంథము:
ఎట్ ది హోలీమదర్స్ ఫీట్

అనువాదము:
పి. గణపతిశాస్త్రి

కొంతకాలంనించి అమ్మ చాలా అనాసక్తంగా బాగా దిగులుగా ఉంటున్నారు. గోలప్ మా మేడకిందిభాగంలో ఎవరితోనో వాదోపవాదాలు కొనసాగిస్తున్నారు.

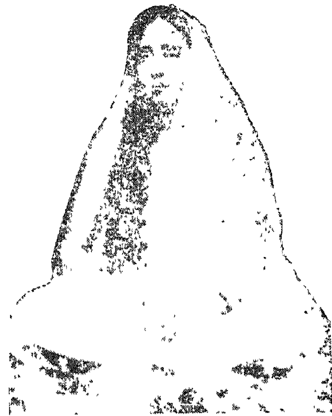
'ఇప్పు డీ వాదోపవాదాలన్ని దేనిని గురించి?' అడిగారు అమ్మ.

దానిమీద "గోలాప్‌మా ఏదో రుసరుస ప్రారంభించారు." అన్నాను నేను.

అమ్మ: పొద్దస్తమానము, ఆ సణుగుడు ఆ రుసరుస మంచివికావు. ప్రతిసంగతి పూర్తిగా అర్థాన్నంగా తయారయ్యేసరికి ఎవ్వరికయినా ఎంతయినా బాధ కలుగుతుంది. కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు మొహంమీదే మాట్లాడుతూండడం గోలాప్ కొక అలవాటుగా తయారయింది. అలాగ నిర్మొహమాటంగ మాట్లాడితే పైవాళ్లు ఏమనుకుంటారో అని ఆమె ఏమాత్రమూ లక్ష్యపెట్టదు. కాని నా ధోరణి అటువంటిది కాదు. ఎవరి మనస్సయినా నొచ్చుకుంటుందేమో అని నే నెంతో ఆలోచిస్తాను. అప్రియమయినప్పుడు యథార్థమయినా చెప్పడం మంచిదికాదు.

ఇంకొకసారి గోలాప్‌మా కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు మాట్లాడి ఎవరిమనస్సో నొప్పిస్తూంది. అమ్మ అది గమనించి, "గోలాప్‌ని ఇదేమిటి; నీకీ ధోరణి ఒక అలవాటుగా మారిపోతూందే!" అంటూ మందలించారు.

మతి స్థిమితం లేనిమనిషి ఒకాయన మధ్యాహ్నంవేళ వచ్చి, అమ్మతో ప్రసంగం ప్రారంభించి పెద్ద గొడవచేశాడు. ఆ సంఘటన ఉట్టంకించి అమ్మ ఇలా గన్నారు.

'ఠాకూ రెన్నడు తమశ ఇతరుల కెవ్వరికి ఏమాత్రము తెలియకుండా చాలా జాగరూకత వహించారు. ఇప్పుడది అంతా పూర్తిగా నడిబజారు పాలయింది. ఇదంతా ఆ స్కూల్ మాష్టర్ [మహేంద్రనాథ్‌గుప్త] మూలంగానే అందరి నోళ్లలోను పడింది. అతడు తన "కథామృతంలో అంతా ఆమూలాగ్రంగా అందరికీ వెల్లడించి, మనస్సులన్ని మార్చివేశాడు.

గిరీశబాబు ఠాకూరును అయినదానికి కాని దానికి బలవంతంచేసి చీటికి మాటికి నిందిస్తూండేవాడు. ఈ మనుష్యులుకూడా అన్ని విధాలా గిరీశబాబును అనుకరించాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

"అయితే అందరు నా దగ్గిరే ఎందుచేత మంత్రం స్వీకరించాలి? బేలూరుమఠంలోనా నాయన లెంతోమంది ఉన్నారుగదా! అక్కడికి ఎందుకు వెళ్లరు? వారికి శక్తిసామర్థ్యాలు లేవా? తమదగ్గిరికి వచ్చినవారినందరిని నా దగిరికే పంపిస్తున్నారు! నే నెంతవరకు వెళ్లా

నంటే కుటుంబ గురువులదగ్గిర మంత్రోప దేశాలు పొందకపోవడం పాపమనికూడ అనడం ప్రారంభించాను! అయినా వారెవ్వరు తమ కుటుంబ గురువులదగ్గిరికి వెళ్లరు. నా దగ్గిరికే వస్తారు.''

నేను: అమ్మా, మీరు మంత్రోపదేశం చేసినప్పుడు మీ సంకల్పం ప్రకారమే చేస్తున్నారు. దీనిలో ఇంకొకరి ప్రమేయమేమి లేదు గదా! మీరు స్వతంత్రంగా చేసినవేగదా, ఆ మంత్రోపదేశాలన్నీని!''

అమ్మ: అవును నిజమే! నేను అర్థించినవారి మీది జాలికొద్ది ఉపదేశిస్తున్నాను. అంతే! లేకపోతే నన్ను కదలనివ్వరు! కిమిలి కమిలి పలవిస్తారు. ఆపైన నాకు వారిమీద వల్ల మాలిన జాలి కలుగుతుంది. ఆ జాలివల్లనే మంత్రా లుపదేశిస్తున్నాను. లేకపోతే నాకా ఉపదేశాలవల్ల జరిగేదేమిటి? ఒకరికి మంత్రోపదేశం చేసినప్పుడు గురువువారి పాపాలన్ని స్వీకరించవలసి ఉంటుంది. ఈ శరీరం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు చనిపోయేదేకదా! పోనీ అర్థించిన వారి కుపకారం చేస్తూనే ఇది నశించిపోనీ! అంతకన్న ఇంకేమి కావాలి?

ఉద్బోధన కార్యాలయము: అమ్మ గది 24, ఏప్రెల్, 1912. అప్పటికి మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటన్నర అయింది. మధ్యాహ్న భోజనం ముగించుకున్న తరవాత తాంబూలంకోసం మేడమీదికి వెళ్లాను. ఆ సమయంలో అమ్మ ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ మాట లిలాగ వినిపించాయి.

అమ్మ: మనుషులు తమ సహజస్వభావం విడనాడలేరు. చైతన్యదేవులు ఒకప్పుడు 'తమ సహజస్వభావం విడనాడి, నన్ను అర్చించిన వారిమీద నా అనుగ్రహం ప్రసరిస్తుంది.' అని అన్నారు.

నేను: అమ్మా! మీరు ఒకప్పుడు జయరాం బాటిలో 'మనిషి తన సంకుచిత స్వభావం విడనాడుకోగలిగితే చాలా బాగుంటుంది.' అని అన్నట్టు జ్ఞాపకం. ఇంకొకనాడు 'ఒక్కొక్కరికేసి చూడగానే వారిమీద ఎంతో ఆత్మీయత కలుగుతుంది. వారి స్వభావం అటువంటిది! అలాగే మరికొందరికేసి చూసినప్పుడు దీనికి వ్యతిరేకమయిన భావం కలుగుతుంది.' అని అన్నారు మీరు.

అమ్మ: అవును! నీవన్నమాట నిజమే నాయనా! అన్నిటికి మనిషి సహజస్వభావమే ప్రధాన కారణం! అంతే! ఇంకేముంది?

గోలాప్‌మాను గురించి ప్రసంగిస్తూ నేను ఇలాగన్నాను. 'గోలాప్‌మా ఒక కొబ్బరి బొండం ఇస్తే ఆ సంగతి ఇంట్లో అందరిఎదట చాటిస్తుంది.' అని శరత్ మహారాజు [శారదానందస్వామి] అన్నారు,

అమ్మ: అవును! ఈ మధ్యన అది అందరికి ఒక అలవాటుగా తయారయింది. ఏ మాత్రం చిన్న సంఘటన జరిగినా దానిమీద పెద్ద గందరగోళం లేవదీస్తారు. జోగెన్ [జోగేన్‌మా] నిమ్మకి నీరెత్తినట్టు ప్రశాంతంగా ఉండేది. కాని ఇప్పుడామె ధోరణి అంతా పూర్తిగా మారిపోయింది. ఓరిమి చాలా గొప్ప సుగుణము. నిజానికి దానితో సమానమయిన సుగుణమేలేదు! అది లేకపోయిన తరవాత ఎన్ని సుగుణాలుంటే మాత్రం ఏమిలాభం?

నాకు తలనొప్పి ప్రారంభమయింది. నేను మధ్యాహ్నం నాలుగు గంటలవేళ మేడమీదికి వెళ్లినప్పుడు అమ్మతో ఆ సంగతి చెప్పాను.

దానిమీద ఆమె అది విపరీతమయిన వేడివల్ల వచ్చి ఉండవచ్చునని అన్నారు.

ఆ తరవాత ఆమె ఒక ఆకుమీద నెయ్యి, హారతికర్పూరము కలిపి నా దగ్గిరికి తీసుకు వచ్చారు. ఆపైన తమ స్వహస్తాలతో నా నుదుటిమీద వేసి మర్దనా చేశారు. ఆ తరవాత మరి కొంత సేపటికి నా తలనొప్పి పూర్తిగా తగ్గింది...

కలకత్తాలో వేదాంతం అభ్యసించడానికి ఒక పోలిష్ మహిళ భారతదేశానికి వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో ఆమె శ్రీ శారదాదేవిని గురించి విని ఆమె సందర్శనానికి వచ్చింది. ఆమె అమ్మతో కొంత సేపు సంభాషించింది. ఆ తరువాత శ్రీరామకృష్ణుల ఉపదేశాలకు, బాహై మతస్థుల సూక్తులకు చాలా దగ్గిర పోలిక లున్నాయని ఇవి రెండు అన్ని మతాలలోను ఐక్యమున్నదని బోధిస్తున్నాయని వెల్లడించింది. ఆమె బాహై సంప్రదాయానికి చెందినట్టు కనబడింది.

ఆ పోలిష్ వనిత వెళ్లిపోయిన తరవాత నేను "ఆమె ఎటువంటి వ్యక్తిలాగ స్ఫురించినదని అమ్మ నడిగాను.

అమ్మ: చాలా ఉత్తమురాలని నా కని పించింది.

నేను: ఆమె చాలా దూరంనించి వచ్చింది. పోలెండు దేశానికి, ఉద్బోధన కార్యాలయానికి మధ్యన చాలాదూరం ఉంది. ఎంతదూరం ఉందో మీకు ఊహించడంకూడా చాలా కష్టమమ్మా!"

అమ్మ: ఠాకూరు ఒకప్పుడు ఆనందా వేశంతో తన్మయులయి, "భవిష్యత్తులో ప్రతి ఇంట నన్ను అర్చిస్తారు. నా కెంతమంది [illegible] ఇదమిత్థంగా నిర్ణయించడం కూడా చాలా కష్టం!" అని అన్నారు. సోదరి నివేదిత ఒకప్పు డిలాగ అన్నది. "అమ్మా, మేము నిజంగా వంగదేశీయులమే! మా కర్మ ఫలితాలనుబట్టి వేరే దేశంలో జన్మించాము. అంతే! కాని త్వరలోనే మేము పూర్తిగా బెంగాలీల మయిపోయిన సంగతి నీవు గ్రహించ గలవు!" ఇది ఆమె చిట్టచివరి జన్మ.

ఉద్బోధన కార్యాలయము. మే 1, 1912. వైశాఖ పూర్ణిమ.

అమ్మ పేరట వచ్చిన ఉత్తరాలు చదివి విని పించడానికి పొద్దున్నే ఆమెదగ్గిరికి వెళ్లాను. ఆ సందర్భంలో నే నిలాగ అన్నాను.

నేను: ఇక్కడికి వచ్చి మీ దర్శనం చేసు కోవాలని ఉన్నదని మీ శిష్యురాలు ఒకామె భర్తగారి ఇంటివద్దిరనించి వ్రాసింది. అయితే ఈ విషయం అత్తమామలు మొద లయినవారి కెవ్వరికి తెలియనివ్వకూడదని ఆమె అభిలాష.

అమ్మ: అయితే మనం సమాధానం వ్రాయ నక్కరలేదు! ఈ దాగిలిమూతల వ్యవహారం నా కిష్టం లేదు! జయరాంబాటిలో పోస్టుమన్ జోగీంద్ర మా ఉత్తరాలు చదువు తూండేవాడు. "ఏమిటీ! పోస్టుమాన్ మీ ఉత్తరాలు చదువుతున్నాడా?" అని చాలా మంది అన్నారు. ఏం? చదివితే తప్పేం? నా కెవ్వరిదగ్గిర దాచవలసిన రహస్యాలేవి లేవు? చదవాలని అనుకున్నవాళ్లు ఎవళ్లైనా నా ఉత్తరాలు చదవవచ్చును.

నేను: ఇంకొక శిష్యురాలు మీరు తిరిగి జయరాంబాటికి ఎప్పుడు వెడుతున్నారని వ్రాసింది. జగద్ధాత్రీ పూజా సమయంలో

ఆగ్రహాయన [నవంబరు - డిసెంబరు] మాసంలో జయరాంబాటి వెడుతున్నారని వ్రాయనా?

దానికి అమ్మ అంగీకరించలేదు!

అమ్మ: వద్దు! వద్దు! ఆ సమయంలో మనం అక్కడికి వెడతామని ఎలాగ నిర్ణయించగలవు? ఆ సమయానికి నేను ఎక్కడ ఉన్నా ఉండవచ్చును. అది అంతా ఆ భగవానుని నిర్ణయంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది! అంతే! ఈ వేళకి మట్టుకి మనం ఇక్కడ ఉన్నాము. రేపు ఇక్కడినించి నిష్క్రమించవచ్చును! ఏ సమయానికి ఏం జరుగుతుందో, ఎవరు చెప్పగలరు?

కాని నేను దాని కంగీకరించలేను!

నేను: అలాంటిమాట లెందుకనాలి? అమ్మా, మా అందరి సమక్షంలోను మీరున్నారు కనక నే ఎంతోమందికి మానసిక శాంతి చేకూరుతూంది.

"అవును నాయనా! నిజమే!" అని అన్నారు అమ్మ.

"అయితే మా అందరికోసము మాతోనే ఉండిపో అమ్మా!" అంటూ ప్రాధేయపడ్డాను నేను.

అమ్మ: నా మీద భక్తి పెంచుకున్న వారందరిమీద నా కెంతో అభిమానం కలుగుతూంటుంది." అని అన్నారు అమ్మ. ఆ సమయంలో భక్తులమీది కరుణతో అమ్మ గొంతు వణికింది.

నేను విసనకర్రతో విసురుతున్నాను. ఆ సమయంలో కరుణార్ద్రమయిన గద్గదస్వరంలో అమ్మ అన్నారు.

"నాయనా, నీవు చిరకాలం జీవించాలని, భగవానునిమీద నీలో నిత్యము ప్రగాఢమయినభక్తి పెంపొందాలని, పరిపూర్ణమయిన ప్రశాంతి చేకూరాలని నిన్ను ఆశీర్వదిస్తున్నాను. ఈ ప్రశాంతి చాలా ముఖ్యమయినది! అది చాలా అవసరం."

ఆ తరవాత నేను తిరిగి ప్రశ్నించాను.

"అమ్మా, నా సంగతి మాటి మాటికీ అడగాలని అనిపిస్తూంటుంది. ఠాకూరు శ్రీరామకృష్ణులను నేను ఎన్నడు చూడలేకపోతున్నానెందుచేత? ఆయన నిజంగా మన అందరి ఆత్మీయులయితే, సంకల్పించినంతలోనే మన సమక్షంలో సాక్షాత్కరించ వచ్చునుగదా! ఎందుచేత మన కట్టెదట కనిపించరు?',

అమ్మ: మనుషు లిలాగ యమయాతనలనుభవిస్తూంటే ఆయన మనకెందుచేత కనిపించరని నేనుకూడా ఆశ్చర్యపడుతూంటాను. రాము తల్లికి [బలరామ్ భార్య] ఒకసారి చాలా జబ్బుచేసింది. ఆ సమయంలో అక్కడికి వెళ్లి ఆమె నొకసారి చూసిరావలసిందని ఠాకూరు నాతో అన్నారు.

"అక్కడికి వెళ్లడానికి వాహనమేమీ లేదే? మరి ఎలాగ వెళ్లడం?" అన్నాను నేను. దానిమీద ఠాకూరు "బలరామ్ కుటుంబానికి ఒక పెద్ద ఆపద ఎదురయింది! అటువంటప్పుడు నీ వొకసారి వెళ్లి చూడవద్దూ! నడిచివెళ్లు!" అన్నారు. అయితే చిట్టచివరికి ఒక పల్లకీ లభ్యమయింది. నేను దక్షిణేశ్వరంనించి బయలుదేరి ఆవిణ్ణి చూడడానికి వెళ్లాను. మొత్తం మీద ఆవిణ్ణి రెండుసారులు చూశాను. రెండో సారి నేను శ్యామపుష్కర్‌లో ఉండడంజరిగింది. అప్పుడు కాలినడకనే రాత్రివేళ బలరామ్ భార్యని చూడడానికి వెళ్లాను...ఆపత్సమయంలో ఠాకూరు సాక్షాత్కరించకపోతే, ఇక మనుషులు ఏమి చెయ్యగలరు?

—(సశేషం)

విచిత్ర సాధకులు

పూర్ణానంద్

గ్రామప్రాంతాల్లో ఉండే కొండగుట్ట లెక్కడానికి ప్రత్యేకంగా దారులంటూ ఉండవు. ఎవరి ప్రయోజనా న్ననుసరించి వారు, ఎవరిశక్తి ననుసరించి వారు తలోదారిని ఎక్కుతారు. చాలామంది తొక్కేనదారులు ఒకటీ, రెండో - ఏర్పాటుగా కనబడితే కనబడతాయి ఈ దారుల్లో ఎక్కడం సులువుకాని లభించే మట్టుకు తక్కువ. నిత్యకర్మగా కొండకి వెళ్ళి వచ్చేవారు ఈ దారుల్లోపోయి కొద్దికొద్దిగా ప్రయోజనం సాధించుకుంటారు. వీరి ప్రయత్నమూ కొద్దే, ఫలితమూ కొద్దే.

హఠాత్తుగా అడ్డు తగిలిన అవసరంకోసం కొండవైపు మళ్ళే వారికి దారుల్తో పని లేదు. వారి అవసరం పెద్దది. దీక్షా పెద్దదే. ఫలితం కూడా పెద్దదే అవుతుంది.

ధ్రువుడూ, వాల్మీకీ, విచిత్ర సాధకులు. తండ్రిప్రేమ నిజమనుకున్నాడు ధ్రువుడు; భార్య ప్రేమ నిజమనుకున్నాడు వాల్మీకి. వారికి వేరే ఆలోచన ఏమీ లేదు. ఇతనికి తండ్రి తొడ మీద కూచుని ఆనందించడం, అతనికి ప్రేయసితో విహరించడం, ఇవీ పరమానంద ప్రదాయకాలు. కాని వారి నమ్మకాలకి దెబ్బతగిలింది. పట్టని విరిగిపోయాయి. 'అయితే ఏమిటి గతి!' అని ఇద్దరూ హడలిపోయారు. ధ్రువుడికి తల్లీ, వాల్మీకికి నారదుడూ దారి చూపించారు. 'అదుగో కొండ' అని ఇద్దరూ తుపాకి గుళ్ళలాగు పరిగెత్తి చేరుకున్నారు వారి భక్తికి ఇంద్రాదులేకాదు, పరమేశ్వరుడుకూడా పాపం తల్లడిల్లిపోయి ఉంటాడు.

ధనుర్దాసు విచిత్ర సాధకుడు, అతడు మల్లులకి గురువు. మకాం శ్రీరంగంలో. కాని సవాలుచేసే పైవూరి మల్లులికి శిష్యులే జవాబులిచ్చేసి పంపేసేవారు. ధనుర్దాసు నివాసం ఎప్పుడూ అంతఃపురం లోనే. అతనిభార్య హేమాంగికి చక్కని కళ్ళు. ఆ కళ్ళు చూచుకుంటూ కాలం గడిపేసేవాడు ధనుర్దాసు. ఒకనాడు రంగనాథుల తిరువీధి ఉత్సవం చూడాలని హేమాంగి ముచ్చటపడింది. ఆమె కన్నులకి ఎండతగులకుండా గొడుగువేసి తీసుకువెళ్ళాడు ధనుర్దాసు ఆమెని. నాటి ఉత్సవంలో అందరికళ్ళూ స్వామిమీద. ధనుర్దాసుకళ్ళు హేమాంగి ఆకర్షణీయమైన నేత్రములమీద.

శ్రీ రామానుజులు శిష్యబృందంతో వస్తూ ధనుర్దాసు దీక్షని గుర్తించి శిష్యులికి చూపించారు. శిష్యులు 'దీక్ష' అనే మాటకి ఒప్పుకోలేదు. 'లౌల్యము' అన్నారు. రామానుజులు 'ఇవాళ సాయంత్రం అతణ్ణి నేను రమ్మన్నానని చెప్పి రంగనాథుల సన్నిధికి తీసుకరమ్మని' ఒక శిష్యుడితో చెప్పి తిరిగి పోయినారు. నాడు గురుదేవులు ఎందుకు ఉపవాసం చేశారో శిష్యు లూహించుకోలేక పోయారు ... అనుకున్నట్లు చీకటిపడగానే ధనుర్దాసును తీసుకొని శిష్యుడు ఆలయం చేరుకున్నాడు. రామానుజుల్ని చూడగానే ధనుర్దాసు ఒళ్ళు ఝల్లుమంది. స్వామి అడిగారు "ఈవేళ ఉదయం స్వామి తిరువీధి ఉత్సవానికి వస్తూ గొడుగువేసి వేటినయ్యా అంత శ్రద్ధగా కాచికొన్నావు ?"

ధనుర్దాసు సిగ్గుతో "చిత్తం. నా భార్య హేమాంగి కన్నుల్ని".

"వాటికోస మింత శ్రద్ధ ఎందుకు"

"చక్కని కన్నులు స్వామీ!"

"అంతకంటె చక్కని కన్నులు—లేవు స్వామీ! ఉండవు"

"అలాగా, ధనుర్దాసూ! నిదానించి రంగ నాథుల కన్నులు చూడు!" ధనుర్దాసు చూశాడు. ధనుర్దాసే చూశాడు. జగత్తును పాలించే కన్నులతో స్వామి ధనుర్దాసును చూచినాడు. అతనిలో మందాకిని జల జల ప్రవహించింది. "ఏలా దాచితి విన్నినాళ్ళు దయలేనే లేదటయ్యా!" అని పరమ భక్తుడు పలవించి పోయాడు. ఇట్లా ఒకక్షణంలో ధనుర్దాసు లక్ష్యం పొందగలిగాడు.

లీలాశుకుడు అనే బిల్వమంగళుడు ధనుర్దాసుని మించిన 'లోలుడు'. తండ్రి మరణశయ్యమీద వున్నాడు. భార్య ఏకాకి. అర్ధరాత్రి భయంకరంగా ఉరిమి పిడుగు పడితే 'చింతామణికి పిడుగు పడితే భయ'మని వెంటనే బయల్దేరాడు. గాలి, వాన, ఉరుములు మెరుపులు,—యేరు పరవళ్ళు తొక్కుతూ పారుతోంది. ఏదో శవం కొట్టుకొస్తోంటే దానిని పట్టుకొని ఏరు దాటాడు. చింతామణి ఇంటి తలుపులు మూసివుంటే గోడకన్నంలో తల దూర్చి వేలాడుతూన్న పాము తోకపట్టుకు ఎక్కి దూకాడు.

"ఇంత రాత్రివేళ, చావు బ్రతుకులమీద వున్న తండ్రిని వదలి, యేటి ఉరవడికి జంకక, శవాన్ని తెప్ప చేసుకొని, పాముతోక పట్టుకు ఎక్కి గోడదూకావా? వెర్రిబ్రాహ్మడా! ఎవర్ని వెదుక్కుంటూ వచ్చావు? నేను నీదాన్నను కున్నావా? ఎందుకయ్యా యింత మమకారం? అని దూషించింది చింతామణి. 'నేను నీదాన్ననుకున్నావా?' అన్న వాక్యం విని అతడు స్తంభించిపోయాడు.

"చింతామణి నాదికాదా? ఎవత్తెకోసం పరుగులెత్తుకుంటూ వచ్చానో ఆమె నాది కాదా? ఐతే నావారెవరు?" అని ప్రశ్న వేసుకున్నాడు బిల్వమంగళుడు. మేధావి, పండితుడు కనక లోపలినుంచి జవాబువచ్చింది. "ఉన్నారు లేకపోతే నిరపాయంగా యేరు దాటించిందెవరు? నాగుపాము కరవకుండా కాచిందెవరు? ఉన్నారు". ఎవరో కనబడకుండా రక్షించారతణ్ణి. ఆ అదృశ్య రక్షకుణ్ణి అన్వేషిస్తూ బిల్వమంగళుడు బయల్దేరాడు. సోమగిరి యోగీంద్రుడు తారసిల్లి శ్రీకృష్ణుణ్ణి చూపించాడతనికి. ఫలం? "చింతామణిర్జయతు సోమగిరి గ్గురుర్మే శిక్షా గురుశ్చ భగవాన్ శిఖిపింఛ మౌళిః" అని ప్రారంభించి అమృత ప్రవాహంగా ప్రవహించిన శ్రీకృష్ణ కర్ణామృతము.

ముక్తి యాత్రికులు మూటలూ ముళ్ళూ బంధు, మిత్ర పరివారమూ, అంతటితోనూ ప్రయాణం సాగిస్తే వారిగమనం మందంగానే వుంటుంది. ఈ స్థావర బందీలు వదిలిపెట్టి రెక్కలు కట్టుకొని ఎగిరిపోతారు విచిత్ర సాధకులు. వారియాత్ర క్షణంలో కడతీరుతుంది. లోకులగమనమే ప్రమాణంగా తీసికుంటే ఆసన్నసిద్ధుల గమనం విపరీతంగానే కనపడుతుంది. వైపరీత్యం మనది. డబ్బాటవాలీలలో కదలాలంటాం. "ఇవన్నీ వదలిపెట్టి తీరాలా?" అని అడుగుతాం.

ప్రజా సేవ

ఒక దినమున కొందరు యువకులు పరమహంసయొద్దకు వచ్చి "మేము ప్రజాసేవ జేయ నిశ్చయించుకొంటి" మని చెప్పిరి. శ్రీరామకృష్ణుడు ఆ ఉత్సాహపూరితుల కిట్లు నుడివెను.

"మీ నిశ్చయము ప్రశంసనీయమైనదే. ప్రజాసేవలో నిమగ్నులగుట మంచిదే. కాని మున్ముందు దైవోపాసన సల్పి యతనిని గురించి ధ్యానముచేసి మీ హృదయములను శుభ్రపఱచికొని తరువాత ప్రజాసేవ చేయ బూనుడు. దైవమునుగూర్చి చింతించితిరేని మీ శక్తి వృద్ధిజెందును. భక్తియుతులై ఈశ్వరుని ప్రార్థించితిరేని మంచిచేయుటకు మీకు సమర్థతగల్గును. ఈశ్వరకృపచే మీ పని బాగుగా చేయుటకు నిపుణతయును, తగిన సౌకర్యములును గలుగును. ఎల్లపుడును భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుడు. అతనిని ప్రేమించినవారతనిని కీర్తించుచు పాడిన పాటలను మీరు పాడుచుండుడు. అందుచే ప్రజాసేవ చక్కగా చేయుశక్తి మీకు లభించును."

ప్రజాసేవచేయ సమకట్టిన ప్రతి దేశాభిమానియు శ్రీరామకృష్ణుడు చేసిన యీ ముఖ్యబోధను గమనింపవలెను. ప్రజాసేవచేయవలెననెడి అమితమగు కోరికతో, చేయవలసిన పనులను వెదకుచు 'ఇది చేయుదుము. అది చేయుదుము' అని తిరుగకుడు. మీ చేతికందిన పనిని మొదట చేయుచుండుడు. పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించుటకై యీ పనికంటె ఆ పని శ్రేష్ఠమని చెప్పుచు తిరుగవలదు. సంఘమునకు సేవచేయుట అనగా కీర్తి, లాభముల నపేక్షింపకుండుటయు, మీ ధర్మముల నిర్వర్తించుటయు అని అర్థము. భక్తికొఱకును, నిశ్చల హృదయముతో సేవచేయు బుద్ధికొఱకును ఏకాగ్రతతో ప్రార్థింపుడు.

దేశమునకు సేవ పలువిధముల చేయవచ్చును. సంఘమునకు సేవచేయుట మంచిదే కాని కీర్తి సంపాదింపవలెనను దురాశతో దానిని ప్రారంభింపరాదు. పేరు సంపాదింపవలెనను కాంక్ష క్లిష్టసమయములు వచ్చినపుడు ప్రజాసేవకుల ప్రయత్నములను తారుమారు చేయును. యశస్సంపాదన కాంక్షగాని, మఱి యితర స్వార్థపరత్వముగాని హృదయములో స్పష్టముగానైనను, ప్రచ్ఛన్నముగానైనను ఉండెనేని, యెంత ఉత్తమ ప్రయత్నములైనను నిష్ప్రయోజనములు కాగలవు.

'నే నితరుల నిమిత్తమెంతయో కష్టించితిని గాని నా కేమియు లాభము చేకూరలేదు' అని యెందరో దేశాభిమానులు మొరపెట్టుట మనము వినమా! ఇట్టి చింతకును, మనస్సులోని అసంతృప్తికిని, కారణమేమి? ఫలాపేక్షతో పనిచేసి ఆ ఫలమును పొందకయుండుటయే. పేరుప్రతిష్ఠలు సంపాదించుటకై దేశమునకుగాని, సంఘమునకుగాని సేవచేయ ప్రారంభించువారు ఆపదలపాలగుదురు. ఇట్టి యపవిత్రమయిన యుద్దేశము ఎట్టి మంచిపనినైనను పాడుచేయును. ఒకరి లాభము నిమిత్తముగాని, సంఘసేవకొఱకుగాని మన మెట్టి మంచిచేసినను దానిని మనము దేవుని కర్పించి అతని కరుణను నమ్ముకొనియుండవలెను. ఇటుల చేసితిమేని జయము చేకూరినపుడు పొంగిపోవుటయును, అపజయము చేకూరినపుడు క్రుంగిపోవుటయును కలుగవు.

స్వలాభము నిమిత్తమును, కీర్తి సంపాదింపవలెనను కోరికతోను చేయునది నిజమైనసేవ కానేరదు. అది యొక విధమయిన వ్యాపారము. దేశమునకు సేవచేసిన గొప్ప దేశాభిమానులు పేరుప్రతిష్ఠలు పొందినది వాస్తవమే.

కాని ఆ జగద్విదిత పురుషులు ప్రతిష్ఠకొఱకు పెనుగులాడలేదు. వారికి లభించిన జయఖ్యాతులలోగల రహస్యమేమన ప్రతిష్ఠనాశింపక పనిచేయుటయే. ఈ నియమును మఱచి అట్టి కీర్తిని తాముకూడ సంపాదింపవలెనను లక్ష్యముతో పాటుపడినవారు తఱచుగా ఆశాభంగశోకము నొందుట మనము చూచియున్నాము.

కీర్తి ప్రతిఫలముల నాశింపక ప్రజాసేవ యెట్లు చేయనగునని కొందఱు ప్రశ్నింప వచ్చును. అట్టి సందర్భ మనస్కులు తమగృహ ధర్మములనుమాత్రమే నిర్వర్తించుచు న్యాయ బుద్ధితో నడచుకొనినచో, సంఘసేవచేసినవారే యగుదురు. అట్టివారు ప్రజాసేవచేయ సమకట్టక, అందుచే కలుగు విచారము, విసుగు తప్పించుకొనవచ్చును.

ఆసక్తి, వాంఛ లేకుండ ప్రజాసేవచేయుట కష్టము. అందులకే శ్రీరామకృష్ణుడు ఇటులనెను. "ప్రజాసేవలో చొరబడుటకు ముందు భగవత్కటాక్షమును సంపాదింపుము. 'ఓ ప్రభూ! నా హృదయమును భక్తితో పూరింపుము' అని మొదట ప్రార్థింపుడు."

ప్రజాసేవలో నిమగ్నులగువారలకు శ్రీ రామకృష్ణు డొసగిన యీ హెచ్చరిక చాల ముఖ్యమయినది. తాముపడిన కష్టము, వ్యయపఱచిన ధనము వృథాయయినదని చాలమంది విషాదపూరితులగుచున్నారు. దీని రహస్యము వారు ప్రారంభమున అవలంబించిన మనోదృష్టి తప్పుగా నుండుటే. పాలకుండలో నొక ఉప్పుగడ్డ చుక్కపడి యేరీతిగా ఆ పాల నన్నిటిని పెరుగుగ మార్చునో ఆ తప్పుయొక్క మహిమయు అట్టిదే. పేరుప్రతిష్ఠలు పునాదిగా నిర్మింపబడిన సౌధముయొక్క గతి మఱి యెట్లు వేఱగును? అది తప్పక పతనమొంది విచారమును గలిగించును. అందులకే "మీరు ప్రజాసేవకై నడుముకట్టుటకు ముందు భగవంతుని ప్రార్థింపుడు. భక్తి యను ఉపకరముచే మీ మనస్సును శుభ్రపఱచుకొనుడు. తదుపరి పనిని ప్రారంభింపుడు. పునాది గట్టిగయు సుస్థిరముగను నదియు నయినచో ఏరీతిగ నిర్మించినను కట్టడము సురక్షితముగనే యుండును" అని శ్రీ రామకృష్ణుడు నుడివెను.

శస్త్రచికిత్స నెరపుటకు ముందు వైద్యులేమి చేయుదురు? వారి చేతులు, కత్తులు శుభ్రముగా నుండులచే కడిగి కత్తిని ప్రయోగింతురు. అట్లే ప్రజాసేవ చేయ నుద్యమించినవారు ముందుగా తమ మనస్సును శుభ్రపఱచుకొనవలెను. అపు డీశ్వరకృపచే సంతయు సక్రమముగా నుండును. చేయు కృషి సాఫల్యమొందుటకును, మనశ్శాంతి బడయుటకును వేఱొండు ఉపాయములేదు. భగవంతునియెడ పరిపూర్ణ శరణాగత భావమును, అతని అనన్య ప్రాభవజ్ఞానమును సాధించుటకు మంత్రములు జపించుట చాలదు. కేవల శుష్కకర్మ కలాపము నిష్ప్రయోజనము. హృదయమునందు భక్తి దీపింపవలెను. దానికి తరువాతనే యేవిధమయిన ప్రజాసేవయందైనను ప్రారంభింపనగును. దైవముయొక్క తోడ్పాటు నాశింపక ప్రారంభింపబడు ఏ కార్యమయినను అసత్యమయినదియు, మోసమయినదియు అగును. దుఃఖమును, కోపమును, ఈర్ష్యను జనింపజేయును.

ప్రజాసేవచేయ మొదలిడినపుడు మాత్రమే భగవంతుని తలంచి పూజించుట చాలదు. శ్రీ రామకృష్ణ భగవానుడు ఉపదేశించినటుల మనము పనిచేయుచున్నంతకాలముకూడ మనసులో భగవంతునియందు తలంపు దృఢముగ నిల్పి పనిచేయవలెను.

సంఘసేవ, భగవంతునిపూజ, యీ రెండును వేఱనియెంచుట తప్పు. అన్నికర్మలు భగవంతుని యుపాసనయే యని చేయవలెను. భగవంతునిమీది తలంపు, చేయబడు కర్మ కవరోధముకాదు. భగవంతునిమీది భక్తితో కర్మముచేయు నభ్యాసము మనకెక్కువ యానందమును గలిగించును. పనిచేయుటకు మనకది నిపుణతను, ఉత్సాహము నిచ్చును. గాంధిమహాత్మునికి విజయము గలుగుటలో గల రహస్యమిదియే యని నేను నిస్సందేహముగా చెప్పగలను. ఏ పనిచేసినను, ఏ సాధకమును సంకల్పించినను, ఏ పూనిక నుపక్రమించినను, భగవచ్చింతనము—నడచువాని వెంట నీడ చనునట్లు – అతని హృదయమున ఎప్పుడును నిలిచి అనుసరించుచుండెను. ఈ తలంపు అతని పనికి అంతరాయమును కలుగజేయుటకు మారుగా విజయమునకే ఆధారమగుచుండెను. మనము చేయుగల చిన్నపనులందు సైతము ఈ భగవచ్చింతనము అదేరీతిగ మన ప్రక్కన నీడవలె నిలిచి మనకు గుప్తముగా తోడ్పడును. సంఘసేవకుడు ఎడతెగక భగవచ్చింతన మనస్సులో నుంచుకొనియే కృషిసల్పుట ముఖ్యావసరము. నిర్మలమైన మనస్సు మహానిధివంటిదే కాక అమోఘమగు సాధనము కూడ. దానిని బడయుటకు మార్గము భక్తి యొకటియే.

(శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తునుండి)

ఉద్యానమామ్ర కదలీపనసైరసూన్యం హర్మ్యం పశుద్రవిణ భోగచయైః సమృద్ధం
దాంపత్యమాత్మజ కళత్రసుఖైః ప్రపుష్టం త్వద్భక్తధీరహృదయం నవిలోభయన్తి॥

మామిడి అరటి పనసలతో నిండిన తోటలు, ధనధాన్యములతో భోగభాగ్యములతో నిండిన ఇండ్లు వాకిండ్లు, అనుకూలురైన భార్యాబిడ్డలవలన గలిగే సంసారసుఖములు – ఇవి ఏవీ నీ భక్తుని ధీర హృదయమును ప్రలోభపెట్టజాలవు. —శ్రీ రామకృష్ణ కర్ణామృతము.

* * * *

పరిశీలించితి మంత్రతంత్రములు చెప్ప న్నింటి సాంఖ్యాది యో
గ రహస్యంబులు వేదశాస్త్రములు వక్కాణించితిన్ శంక పో
దరయం గుమ్మడికాయలోను యవగింజంతైన నమ్మించి సు
స్థిర విజ్ఞానము త్రోవ జెప్పగదవే శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా!

*

జానామి ధర్మం న చ మే ప్రవృత్తి ర్జానామ్యధర్మం నచ మే నివృత్తిః।
కేనాపి దేవేన హృదిస్థితేన యథా నియుక్తోస్మి తథాకరోమి॥

ఇది ధర్మం, ఇది అధర్మం అని నాకు బాగా తెలుసు. కాని ధర్మాన్ని పాటించలేక పోతున్నాను. అధర్మంగా నడుచుకోవడం మానలేకపోతున్నాను. నా హృదయంలో ఉన్న ఏదో ఒక అజ్ఞాతశక్తి నన్నెట్లా ఆడిస్తున్నదో అట్లా ఆడుతున్నాను. అంతే.

—మహాభారతంలో ఒకచోట దుర్యోధనుడు కృష్ణునికి చెప్పినది.

ఈశావాస్యోపనిషత్

'సమతాసంధ'

సపర్యగాచ్ఛుక్రమ కాయమవ్రణ
మస్నావిరగ్ం శుద్ధమపాపవిద్ధమ్
కవిర్మనీషీ పరిభూః స్వయంభూ
ర్యాథాతథ్యతో ఽర్థాన్వ్యదధాచ్ఛాశ్వతీభ్యః సమాభ్యః ॥౮॥

సః ఆ ఆత్మ స్వ స్వతఃసిద్ధమైనది - కారణములేనిది కార్యముకానిది పర్యగాత్ సర్వవ్యాప్తమైనది అకాయం శరీరములేనిది అస్నావిరమ్ కండరాలు లేనిది అపాపవిద్ధమ్ అజ్ఞాన సంపర్కములేనిది శుక్రమ్ ప్రకాశస్వరూపం గలది అవ్రణం చెక్కు చెదరనిది (పూర్ణమైనది) శుద్ధమ్ నిర్మలమైనది కవిః అన్నిటిని చూచునది మనీషీ సర్వజ్ఞమైనది. పరిభూః అన్నిటిని ఆవరించినది. యాథాతథ్యతః సక్రమముగ శాశ్వతీభ్యః నిత్యులైన సమాభ్యః ప్రజాపతులకు (సంవత్సరములకు) అర్థాన్ విధులను వ్యదధాత్ ఏర్పాటుచేసెను.

స్వతఃసిద్ధమైన ఆత్మ సర్వవ్యాప్తమైనది. శరీరము, కండరాలులేనిది. అజ్ఞానరహిత ప్రకాశస్వరూపంకలది, పూర్ణమైనది, సర్వద్రష్ట, సర్వజ్ఞము. అన్నిటినీ ఆవరించినది. నిత్యులైన ప్రజాపతులందరి విధులను సక్రమంగా ఏర్పాటు చేసినది.

1. సక్రమంగా:—"విశ్వంలో అన్ని వస్తువులను శాశ్వతంగా క్రమబద్ధం చేసింది ఆత్మ. అనంతమైన పరంపరలో ప్రతి యుగముయొక్క ధర్మనిర్ణయం చేసినది ఆత్మ" అనికూడా ఈ మంత్రానికి అర్థం చెప్పబడినది.

అంధం తమః ప్రవిశంతియే ఽవిద్యాముపాసతే
తతోభూయ ఇవ తే తమో య ఉ విద్యాయాగ్ం రతాః ॥౯॥

యే ఎవరు అవిద్యాం అవిద్యను ఉపాసతే సేవింతురో తే వారు అంధం గ్రుడ్డివానిగ జేయు తమః చీకటిలోనికి ప్రవిశంతి ప్రవేశించెదరు. యే ఉ విద్యాయాం రతాః ఎవరు విద్యయందే ఆనందమును పొందుదురో తే వారు తతః అంతకంటె భూయః ఇవ ఎక్కువైనట్లు తోచు తమః చీకటిలో ప్రవిశన్తి ప్రవేశించెదరు.

అవిద్యను సేవించువారు[1] (జ్ఞానరహితమైన కర్మకాండను సేవించువారు) గ్రుడ్డితనమును కలిగించు చీకటిలో ప్రవేశించెదరు. కేవలము విద్యయందే ఆసక్తులైనవారు[2] (కేవల శాస్త్రజ్ఞానమునందే నిమగ్నమైనవారు) అంతకన్న దట్టముగ తోచు చీకటిలోనికి ప్రవేశించెదరు.

1. అవిద్యను సేవించువారు:—అవిద్య అనగా అజ్ఞానము. ఇక్కడ కర్మకాండ అని అర్థం. కర్తృత్వరహితమైన ఆత్మనుగూర్చిన అజ్ఞానమే కర్మకాండకు మూలము.

2. కేవలము విద్యయందే ఆసక్తులైనవారు:—విద్య యనగా శాస్త్రజ్ఞానము–దేవతల, కర్మకాండల గూర్చిన శాస్త్రజ్ఞానము.

కర్మకాండతో తృప్తులై వైదికకర్మల అంతరార్థము తెలుసుకొన ప్రయత్నించని వారు రజోగుణపూరితులు. అంతరార్థమును కర్మల ప్రాముఖ్యమును తెలుసుకొనడంవలన ప్రాప్తించు సత్వశుద్ధిని వారు పొందలేరు. దేవతల, యజ్ఞములగూర్చిన శాస్త్రజ్ఞానముతో తృప్తులై, కర్మశూన్యులగువారు మొదటి తరగతికన్న అధమస్థితిని చెందినవారు. కర్మశూన్యతవలన జడులై వారు తమోగుణ ప్రాబల్యానికి లోనయెదరు. ఈ స్థితి సత్యమునకూ చాలా దూరమైనది

అన్యదేవాహుర్ విద్యయా అన్యదాహుర విద్యయా
ఇతి శుశ్రుమ ధీరాణాం యేనస్తద్ విచచక్షిరే ॥10॥

విద్యయా విద్యవలన అన్యత్ మరొకఫలము ఆహుః చెప్పెదరు. అవిద్యయా అవిద్యవలన అన్యత్ ఏవ నిజానికి మరొకటి ఆహుః చెప్పెదరు ఇతి ఈ విధముగ ధీరాణాం బుద్ధిమంతులవలన శుశ్రుమ విన్నాము యే ఎవరు నః మాకు తత్ దానిని విచచక్షిరే స్పష్టముగా బోధించిరో.

విద్య (కర్మనుగూర్చిన తత్త్వజ్ఞానము)వలన ఒకఫలం లభిస్తుందని[1] అవిద్యవలన (జ్ఞానశూన్యమైన కర్మకాండవలన) మరొకఫలం లభించునని[2] చెప్పెదరు. మాకు వివరించిచెప్పిన బుద్ధిమంతులవలన మేము విన్న విషయమిది.

1. ఒకఫలం లభిస్తుందని:—కర్మలగూర్చిన తత్త్వజ్ఞానమువలన లభించునవి దేవలోకములు.

మరొకఫలం లభించునని:—కేవల కర్మకాండవలన లభించునవి పితృలోకములు.

విద్యాంచ అవిద్యాంచ యస్తద్ వేదోభయగ్ం సహ
అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయా అమృతమశ్నుతే ॥11॥

యః ఎవడు విద్యాంచ అవిద్యాంచ విద్యను అవిద్యను తత్ ఉభయం సహ రెండింటిని వేద తెలుసుకొనునో అతడు అవిద్యయా అవిద్యచేత మృత్యుం మృత్యువును తీర్త్వా దాటి విద్యయా విద్యవలన అమృతం అమృతత్వమును అశ్నుతే పొందును.

ఎవడు విద్యను అవిద్యను రెండింటిని తెలుసుకొనునో వాడు అవిద్యవలన (కర్మకాండవలన) మృత్యువును జయించి విద్యవలన (కర్మకాండను గూర్చిన తత్త్వజ్ఞానమువలన) అమృతత్వాన్ని పొందును.

గేయ సుమాలు

అగుగాక నిర్మలము అస్థిచర్మములు
అగుగాక నిర్మలము రక్తమాంసములు
అగుగాక నిర్మలము అస్థిగతిమజ్జ
అగుగాక నిర్మలము దేహమంతయును
పడిపోవు గాకనా సర్వబంధములు
పడిపోవు గాకనా సర్వమలినములు
అగుగాక నిర్మలము జ్ఞానేంద్రియములు
అగుగాక నిర్మలము కర్మేంద్రియములు
అగుగాక నిర్మలము సర్వకర్మలును
పడిపోవు గాకనా సర్వబంధములు
పడిపోవు గాకనా సర్వమలినములు
అగుగాక నిర్మలము నాదుమానసము
అగుగాక నిర్మలము ముఖ్యప్రాణంబు
అగుగాక నిర్మలము భూమివాయువులు,
అగుగాక నిర్మలము జలమగ్ని నింగి,
పడిపోవు గాకనా సర్వబంధములు
పడిపోవు గాకనా సర్వమలినములు
అయ్యెదను గావుతనే పావనుండ
పావనుండ నేనయ్యెదను గాత
నేనె ఆత్మను నేను, శుద్ధుడను నేను,
నేనె ముక్తుండను. నేనానందమయుడ.

మునగవే లోతుకు మునుగవే మనస
సర్వేశు సౌందర్య సంద్రంబునందు
అట్టడుగు లోతులను అందగలవేని
ప్రభుప్రేమ రత్నము పొందెదవటంట ॥ము॥

వెదుకవే హృదయాన వెదుకవే మనస
వెదుకవే దానిలో బృందావనంబు
శ్రీకృష్ణచంద్రుడు క్రీడించునెపుడు
భక్తిప్రదముతో పాడియాడుచును ॥ము॥

వెలిగింపవే మనస వెలుగింపు జ్యోతి
వెలిగింపవే నిత్య విజ్ఞానదీప్తి
ఆరకుండగ జేయుమా దీపశిఖను
నిరతము కదలక నీడెందమందు ॥ము॥

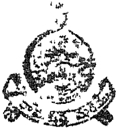
నీ పడవ నెవ్వరు నెట్టుచున్నారు
గట్టిదా నేలపై పట్టి త్రోయుచును
అతడె నీ గురువని అనియె కబీరు
భావింపుమా గురుపద పద్మములను ॥ము॥

అనువాదం: బి. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

వార్తలు: పాకాల శ్రీ రామకృష్ణ సేవాసంఘం ద్వితీయ వార్షికోత్సవాలు

పాకాలలోని శ్రీ రామకృష్ణ సేవాసంఘం ద్వితీయ వార్షికోత్సవాలు మేనెల 24 వ తేదీన ప్రారంభమై 27 వ తేదీన సమాప్తమైనవి. ప్రతిరోజూ ఉదయమూ, సాయంకాలమూ రాజమండ్రి మఠాధ్యక్షులు శ్రీ నందానంద స్వాములవారు ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగాలు గావించారు. వరుసగా మూడు రోజులు రాణీ రాసమణి, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్రలను తెలిపే చలనచిత్రాలు ప్రదర్శింపబడినవి. 25 వ తేదీన పేదలకు అన్నదానం జరిగింది. ఆనాటి సమావేశంలో ప్రసంగించిన పార్లమెంటు సభ్యులు శ్రీ పి. రాజగోపాల నాయుడు ధ్యానమూ, యోగమూ – ఇవి రెండూ ప్రాచీన హైందవ మహర్షులు మానవ జాతికి అందజేసిన అమూల్య సంపదలనీ, వీటి ద్వారా మానవుడు భౌతిక జీవితంలో ప్రశాంతతను పొందవచ్చునని తెలియజేశారు. సేవా సంఘ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎన్. సి. రామచంద్రా రెడ్డి సంఘ కార్యకలాపములలో ఇతోధికంగా తోడ్పడాలని గ్రామప్రజలకు విజ్ఞప్తి చేశారు. కార్యదర్శి శ్రీ ఎన్. పరంధామనాయుడు వందన సమర్పణ చేశారు.

—క. సదానంద.

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

1977 జూలై నెల కార్యక్రమము

శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామి జయంతి బహిరంగ సమావేశము 17-7-77 సా॥ 5-00 నుండి 7-00 వరకు
అధ్యక్షులు: శ్రీమత్ తపస్యానందస్వామి.
ఉపన్యాసకులు: శ్రీ టి. ఎస్. అవినాశిలింగం (తమిళము)
స్వామి ఆత్మానందజీ (ఆంగ్లము)

ఆదివారములందు సత్సంగ సమావేశములు:

సా. 4-00—4-20 వరకు శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ పారాయణము (3-7-77, 24-7-77)
శ్రీలలితా సహస్రనామ పారాయణము (10-7-77, 31-7-77)

4-20—4-30 „ ధ్యానము.

4-30—5-30 „ ఉపన్యాసము (తమిళము)
శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము: డా. టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్ (24-7-77)
శ్రీ విష్ణుసహస్రనామ స్తోత్రము: శ్రీ వి. ఆర్. కళ్యాణసుందరశాస్త్రి (10-7-77)
శ్రీమద్భాగవతము: శ్రీ అణ్ణా (31-7-77)
శ్రీమద్రామాయణము: శ్రీ వీజ్ఞినాథన్ (3-7-77)

5-35—6-30 ఉపన్యాసము (ఆంగ్లము)
శ్రీమద్భగవద్గీత: శ్రీ స్వామి గభీరానందజీ (3-7-77, 10-7-77, 24-7-77)
మాండూక్యకారిక: డా॥ టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్ (31-7-77)

6-30—8-00 ఆరాత్రికము, భజన.

విశేషోపన్యాసములు: 12, 13, 14 తేదులందు సా॥ 7-15 నుండి 8-15 వరకు
తులసీదాసు రామాయణోపన్యాసములు (హిందీ)
స్వామి ఆత్మానందజీ, రామకృష్ణ ఆశ్రమము, రాయపూరు.

ప్రత్యేకోపన్యాసములు: శనివారములందు సాయంకాలము 6-45 గంటలకు.
శ్రీమద్రామాయణ వచనము: శ్రీ పి. రామకృష్ణన్, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు) (4-6-77)
గజేంద్రమోక్షము: శ్రీ ఆర్. కోదండరామన్. (11-6-77)

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు: సాయంకాలము 6-45 గంటలకు.

సోమవారములు: శ్రీరామకృష్ణ కథామృతము: శ్రీమత్ అమృతానందస్వామి (ఆంగ్లము)
మంగళవారములు: ఆధ్యాత్మరామాయణము: శ్రీమత్ గభీరానందస్వామి (ఆంగ్లము)
బుధవారములు: శ్రీ మహాభారతము: శ్రీ 'అణ్ణా' ఎన్. సుబ్రమణియన్ (తమిళము)
గురువారములు: శ్రీ వివేకానందుని శిష్య రామకృష్ణదేవుని ఉపదేశములు (తమిళము)
శుక్రవారములు: ఉపన్యాసము: స్వామి కీర్తిదానందజీ (ఆంగ్లము)

ఇతరములు: 24-7-77 అంటర్యోగము. ఏకాదశి దినములందు (12-7-77, 27-7-77) సాయంకాలము రామనామభజన (ఆరాత్రికానంతరము)

గురుపూర్ణిమ (18-7-77)

శుక్రవారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువళ్లిక్కేణి 18. దక్షిణ మాడవీధిలో శ్రీరామకృష్ణ మందిరమున శ్రీ గోలోకానందస్వామిగారి గీతోపన్యాసములు. (ఆంగ్లము)

ఈ కార్యక్రమములకు అందరిని సాదరముగా ఆహ్వానించుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,
శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.

వివేకానందసింహగర్జనము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

భారతీయులను ధీరజనులను చేయుటకు శ్రీవివేకానందస్వామి యొసగిన యుద్బోధనలనుండి అమూల్యములు ఉత్తేజకరములు అగువచనములను పెక్కింటిని రచయిత సేకరించి యనువదించిరి. శరీరమును పులకింపజేసి మనస్సును లోగొను రచన.

పుటలు : 30 వెల : 20 పైసలు.

సర్వం విష్ణుమయం జగత్

అనువాదకుడు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

వివేకానందస్వామి లండను నగరమున నొసగిన గాడ్ ఇన్ ఎవ్విరిథింగ్ అను ఉపన్యాసమున కిది యనువాదము. మతధర్మములపై స్వామి యుపన్యసించుచు మానవ జీవితోద్దేశమును జీవన విధానమును మనోహరముగ ఈశావాస్యోపనిషత్తుకు ధారాళ వ్యాఖ్యగ వివరించి యున్నారు.

పుటలు : 36 వెల : 35 పైసలు.

యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు

అనువాదకులు :

వి. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

నవభారతయువత నుద్బోధించుచు శ్రీ వివేకానందస్వామి యొనర్చిన యుపన్యాసములనుండి మేటి రత్నములను సేకరించి ఆంగ్లమున వివేకానంద స్పీక్స్ టు యంగ్ మెన్ అను పుస్తకము ప్రచురితమైనది దాని కిది యనువాదము. యువకులయందు ఆత్మవిశ్వాసమును దేశభక్తిని కార్య తత్పరతను ప్రోత్సహించు అమూల్య సంకలనము.

పుటలు : 56 వెల : 75 పైసలు.

ప్రథమ ముద్రణము.

పారమార్థిక సంభాషణలు

అనువాదకులు :

కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మాతృదేవి శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి, శ్రీ ప్రేమానందస్వామి, శ్రీ తురీయానందస్వామి, శ్రీ శివానందస్వామి, శ్రీ శారదానందస్వామి అనెడి ఆర్గురు జ్ఞాన సిద్ధుల అమూల్యములగు భాషణము లిందున్నవి. నిత్యనూతనములగు పారమార్థిక సమస్యలకు వారిచ్చు ఉపదేశములు ఆధ్యాత్మ సాధకుల కత్యంతము ఉపయోగకరములు.

పుటలు: 424 వెల : రూ. 6-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

మా తెలుగు ప్రచురణలు

శ్రీ రామకృష్ణులపై :	రూ. పై.
శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము	8-00
,, (క్యా	12-00
శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర	10-00
(క్యాలికో)	14-00
శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము	8-00
,, (క్యాలికో)	15-00
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు	3-75
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస నీతికథారత్నములు	2-50
గురూపదేశములు	2-00
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము	0-75
నా గురుదేవుడు	1-25
శ్రీ రామకృష్ణ దివ్యవాణి	1-50

శ్రీ శారదాదేవిపై :	
శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర	4-00
శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	8-00
శ్రీ శారదాదేవి	2-50

శ్రీ వివేకానందస్వామిపై:	
శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర	4-00
బాలల వివేకానందుడు	2-00
శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి 10 సంపుటముల సెట్టు (సాదా)	65-00
,, క్యాలికో	73-50
విడి సంపుటములు ఒక్కొక్కటిసాదా	5-00
,, ,, క్యాలికో	6-50
సందేశ తరంగిణి (మొదటి భాగము)	4-00
,, (రెండవ భాగము)	5-50
జ్ఞానయోగము (ముద్రణలో)	

	రూ. పై.
భక్తియోగము	4-00
రాజయోగము	6-25
కర్మయోగము	4-00
వివేక సూర్యోదయము	4-00
యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు	0-75
శ్రీ వివేకానంద సింహగర్జనము	0-20
సర్వం విష్ణుమయం జగత్	0-35
భారత యువజనులారా!	3-00
ప్రబోధ రత్నాకరము	2-50
శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి (మొదటి భాగము)	2-25
,, (రెండవ భాగము ముద్రణలో).	
హిందూ మతము	4-00
అనుష్ఠాన వేదాంతము	2-50
ప్రాచ్యము, పాశ్చాత్యము	1-25
చికాగో నగరోపన్యాసములు	1-00
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము	3-00
భారత దేశము	2-00
భారతీయ మహిళ	2-00
నా సంస్కరణ యుద్ధ విధానము (ముద్రణలో)	
నవీన భారత దేశము	0-40
పవహారి బాబా (ముద్రణలో)	
నా జీవితము, జీవిత కార్యము	1-25
గురు, శిష్య సంవాదములు (ముద్రణలో)	

శ్రీమద్భగవద్గీత (టీకాతాత్పర్య విశేషార్థసహితము)	9-00
పారాయణగీత తాత్పర్యసహితము	3-75
,, మూలము	2-00

	రూ. పై.
దివ్యవాణి గ్రంథమాల :	
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-80
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-80
శ్రీ కృష్ణవాణి	0-80
బుద్ధ ఉవాచ	0-80
క్రీస్తు సూక్తిమాల	0-80
మహమ్మదు సూక్తి మంజరి	0-80
ఇతర ప్రచురణలు :	
ముక్తిమార్గము	0-30
ఆరాత్రికము మరియు శ్రీరామనామ సంకీర్తనము	0-50

	రూ. పై.
శ్రీరామకృష్ణ సేవాసంస్థ తదాదర్శములు	0-50
తాపత్రయ చికిత్స	0-60
పారమార్థిక సంభాషణలు	6-50
ఆధ్యాత్మిక జీవనము	0-40
నారద భక్తి సూత్రములు	4-00
కఠోపనిషత్తు	2-00
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము (మూడవ సంపుటము)	7-50
దేవీమాహాత్మ్యము	4-00
పరతత్త్వ ప్రసంగములు (ముద్రణలో)	
గిరీశచంద్ర	1-00
భక్తిమార్గము	1-00
బ్రహ్మానంద బోధనలు	4-75

ఆంగ్ల, సంస్కృత, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములును, వేదాంతకేసరి (ఆంగ్లము), శ్రీరామకృష్ణ విజయము (తమిళము), శ్రీరామకృష్ణప్రభ (తెలుగు) అను మాస పత్రికలును, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ వివేకానందస్వామి మున్నగు వారి ఛాయా చిత్రములు, త్రివర్ణ చిత్రములు, తైల చిత్రములు మున్నగున వెన్నియో మావద్ద లభింపగలవు.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస నీతికథారత్నములు

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

మనోహరములు చమత్కారములు తత్త్వార్థబోధకములు అగు శ్రీరామకృష్ణుల నీతి కథలలో విశిష్టమగువాని నెన్నుకొని విషయానుగుణముగ విభజించి యనువదించిరి. హృద్యమగు శైలి.

పుటలు : 84+VI వెల : రూ. 2-50

నాలుగవ ముద్రణము

తాపత్రయ చికిత్స

శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామి

జిజ్ఞాసువులకు భక్తులకు ఆర్తులకు శ్రీ స్వామివారు అమృతవర్షము వంటి యుత్తరములు వ్రాసి యుండిరి. వాని యందలి విశేషాంశముల సంపుటీకరణమే తాపత్రయ చికిత్స. ప్రపంచము నందలి తాపత్రయ సంతప్తులకు ఈ చిన్ని పొత్తము శాంతి ప్రదమగుట నిస్సంశయము.

పుటలు : 64+VIII వెల : రూ. 0-60

మూడవ ముద్రణము

let your money grow more than 7 times

A Cash Certificate of Rs. 1000.00 will yield Rs. 7328.07 in 20 years.

Plan ahead for future needs and invest in UBI Cash Certificates.
Watch how your money grows !

You can buy UBI Cash Certificates in denominations of Rs 100.00 or its multiples for a fixed period—7, 10, 15 or 20 years. On maturity, you will get back a lump sum amount which may be more than seven times of your initial deposit.

Choose the amount and term you think suit you best.
Buy a UBI Cash Certificate today.

A few examples

Issue Price (Rs)	Encashment value after 7 years	10 years	15 years	20 years
100	200.79	270.70	445 39	732.81
500	1003.96	1353 52	2226 95	3664 04
700	1405 54	1894 93	3117 74	5129.65
1000	2007 92	2707 04	4453 92	7328 07
5000	10039 60	13535.21	22269 60	36640.37
10000	20079.20	27070 41	44539 19	73280 73

For details, come to your nearest UBI branch

United Bank of India

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-600021) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మద్రాసు-600004) నుండి ప్రచురింపబడినది.